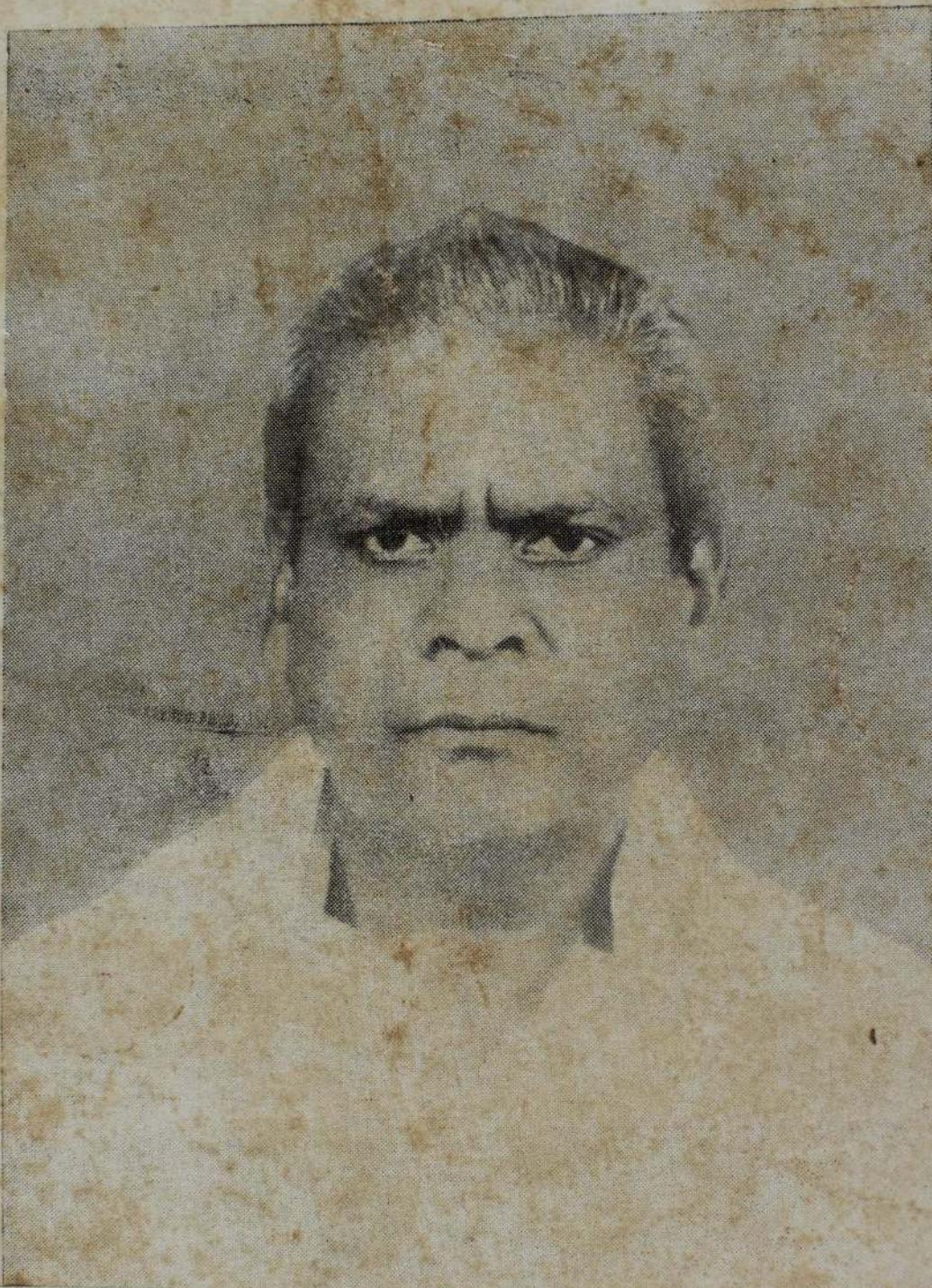

குஞ்சிதபதம்

University of Jaffna

894.811092

KAT

89726(AR; MAIN)

பண்டிதர்

சி. என்னிஸ்டெட்

நினைவு மலர்

ARCHIVES

குஞ்சிதபதம்

894.811092
KAT

89726

ARCHIVES

University of Jaffna

89726

Library

பண்டிதர் சி. கதிரிப்பிள்ளை
நினைவு மலர்

1986

வெளியீடு :

விழிசிட்டி,
நடராஜ விலாச ஜிக்கிய நாணய சங்கம்,
ஞானவெரவ சுவாமி ஆலய பரிபாலன சபை
சனசமூக நிலையம்.

TITLE: KUNJITHAPATHAM

EDITOR: K. Umamaheswaran

PRINTERS:

**MAHATHMA PRINTING WORKS,
EARLALAI.**

PUBLISHERS'

**NADARAJA VILASA CO-OPERATIVE CREDIT SOCIETY
GNANAVAIRAVASWAMY ALAYA PARIPALANASABAI
COMMUNITY CENTRE
VILICIDDY,
TELLIPPALAI.**

சமர்ப்பணம்

ஆண்டுகள் நான்கு கழிந்துவிட்டன. இத் துணைநாள் நீரினில் முழ்கியும் நினைப்பொழிய வில்லை. பண்டிதர் திரு. சி. கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள் பற்றிய நினைவுகள் நீறுபூத்த நெருப்பாய் நெஞ்சிற் கணல்கின்றன. அவை சாசுவதமானவை; அவர் ஆமரர்.

**நயங்கொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபாராட்டும் உலகு**

பண்டிதர் அவர்களுடைய நான்காவது நினைவு தினத்தையொட்டி அவர்களின் திருவுருவப் படத்தினைத் திரைநீக்கனு செய்கின்றோம்.

பண்டிதர் அவர்கள் பற்றிய நினைவுகளைனும் இதழ்விரித்து, அவர் பண்புபாராட்டுவெனுந் தேன் பிலிற்றுங் குஞ்சிதபதம் மலரினைப் பண்டிதர் அவர்கள் சதா நினைந்துருகிய ஸ்ரீமந் நடராஜமூர்த்தியின் குஞ்சித சரணை விந்தங்களிற் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

பேறினியிதன்மேலுண்டோ...?

விழிசிட்டி,

நடராசவிலாச ஐக்ஷை நாணய சங்கம்
நூன வைரவ கவாமி ஆஸ்ய பரிபாலன சபை
சனகமுக நிலையம்

86-08-23

இ
கிரிமலை

நகுலேஸ்வர தேவஸ்தானம்
ஆதீனகர்த்தர்

சிவாரீ கு. நகுலேஸ்வரக்குருக்கள்
அருளிய

ஆசியுரை

ஓ அமதா மா ஸடமய
தமஸோ மா ஜ்யாதிர்மய
ஸ்ரூபமாஸுந் மய ॥

॥ ॐ ஶாந்தி: ஶாந்தி: ஶாந்தி: ॥

விழிசிட்டி, பண்டிதர் திரு. சி. கந்திரிப்பிள்ளை அவர்கள் நமது வித்யாகுரு. அவர்களிடம் பாடங்கேட்க வாய்ப்பது கிடைத்தற கரியதொரு பேறு. அது நமக்கு வாய்த்தது நமது பூர்வ ஜன்ம புண்ணியப் பேறென்றே கூறத்தகும்.

பண்டிதரவர்கள் நகுலேஸ்வரப் பெருமானுக்கு வழிவழியடிமை பூண்ட பழவடியார் மரபில் வந்தவர்கள். நகுலேஸ்வர தேவஸ்தானத்தோடு அவர்களுக்குள் தொடர்பு மிகமிகப் புராதன மானது. சிவாரீ சபாபதிக்குருக்கள், சிவாரீ தியாகராஜக்குருக்கள், எந்தை சிவாரீ குமாரஸ்வாமிக்குருக்கள் என்போரதும் நமதும் ஆசீர்வாதத்துக்கு என்றென்றும் பாத்திரமானவர்கள். நமது தேவஸ்தானம் பற்றிய அரியபல செய்திகளை அவர்களிடமே அறிந்து கொள்ளத் தக்கதாயிருந்தது.

பண்டிதரவர்கள் சம்லிகிருத வியாகரணத்தில் மிகுந்த வியற் பத்தியடையவர்கள். எந்தையாருடன் சம்லிகிருத ஆராய்ச்சிகள் அவர் செய்ததுண்டு.

மாசந்தோறும் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நகுலேஸ்வரப் பெருமானைத் தரிசனம் செய்யத் தவறியறியாதவர்கள் பண்டிதர் அவர்கள். தள்ளாத பிராயத்திலும், நாம் எத்துணையோ தடுத்த போதிலும், 'வாத்தியார்' என்ற நமது குரல் கேட்ட மாத்திரத்தே, பகவின் குரல் கேட்ட கண்றும் அவர்கள் எழுந்துநின்றாருகும் காட்சி அடிக்கடி எம் மனத்திரையில் எழுகின்றது. நமது ஆசிரியர் என்று கருதி நாம் மதிப்புச் செய்வதை ஏற்க அவர்கள் மிகவிகக் கூசவார்கள்; குருபக்தியிலோ ஈடிணையற்றவர்கள்.

ஆர்த்ரா தரிசனத்துக்காக மார்கழித் திருவாதிரைதோறும் தில்லையம்பலஞ்சேரும் பண்டிதரவர்கள் அப்படிச் செல்ல வாய்க் காதபோதெல்லாம் நமது தேவஸ்தான நடராஜமுர்த்தி சந்திதியிற் சிதம்பர சபாநாயகரை நினைந்தவராய் நின்றுருகுங்காட்சி எவர் மனசையுங் கணிவிப்பதாயிருக்கும்.

தக்ஷிணமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்வித்தமை, வஸந்த மண்டபத்துக்குத் திருக்கதவம் அமைப்பித்தமை முதலாம் சிவ புண்ணியங்கள் அவர்களை என்றென்றும் எமக்கு நினைவுபடுத்துவதோடு அவர்கள் செல்கதிக்கும் உய்தியைத் தரும் என்பது உறுதி.

பண்டிதர் அவர்களின் நான்காவது நினைவுதினத்தையொட்டி அவர்களது திருவுருவப் படத்தைத் திறந்துவைத்துக் குஞ்சிதபதம் என்ற மலரினையும் அவர் நினைவாக வெளியிடுவது அறந்து மட்டற் ற மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இந்த நன்முயற்சியில் ஈடுபடும் விழிசிட்டி நடராசவிலாச ஜக்கிய நாணயங்கம், சனசமுக நிலையம், ஞானவைரவ சுவாமி ஆஸ்ய பரிபாலனசபை ஆகிய சங்கங்கள் பல்லாண்டு நிலைத்து இத்தகைய நற்பணிகளில் ஈடுபட நகுலேஸ்வரப் பெருமான் அருள்புரியப் பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

திருவாய் நகுலைத் திருக்கோயில் மேவும்
பெருமான் அடிதொழுதாற் பின்னே - ஒருநாளும்
புன்மைகள் வாரா புதுமலர்ச்சி உண்டாகும்
நன்மையெலாம் சேரும் நயந்து,

நகுலேச்சரத் திருவிரட்டை மணிமாலை : 1

நடராஜனே!

காண்பானுங் காட்சியுங் காட்சிப் பொருளுங் கலந்துநின்றே
மாண்பாகக் காட்டு பவனு மெனநின்று மன்றினிலே
சேண்பாவு தில்லைத் தினமும் புரியுந் திருநடனங்
காண்பான் விழைந்தனன் காட்டுவ துன்றன் கடனதன்றே.

இராகம் : விழயநாகரி

தாளம் : ஆதி

பஸ்ஸவி

நடராஜனே ஞானமூர்த்தியே
நங்கை பாகமே நண்ணுந் தேவனே — நடராஜனே

அநுபஸ்ஸவி

பதம்போற்றுவோம் பரஞ்சோதியே
பவமேகவே அருளெந்தையே — நடராஜனே

சரணம்

சனகாதியர் தனிவாழ்வுற
சதுராமரை தனியாகமம்
புகலாதியே இகலாமலப்
பகைநீக்கியே பதசேவதா — நடராஜனே

திரிநேநத்திரா திரிசூலனே
சிவகாமியார் மகிழ்ச்சுரவே
நடமாட்டும் சிவலோகனே
உடையாடுனை மறவாதருள் — நடராஜனே

சி கவிதைகள்

திருக்கேதீச்சரநாதர்

திருவிருத்தம்

செற்றூர் புரங்க ளளித்தநந் தேவைச் செயந்திநகர்
உற்றுன் மொழிந்த உபதேசங் கொண்டருள் உத்தமணி
முற்று மதிபுனை கேதீச் சரத்தலை முன்னுமன்பர்ப்
பற்று பவங்கள் பழவினை யாவும் பறிந்திடுமே.

தேவே யடியர்க் கருடருந் தெய்வ சிகாமணியே
நாவே குளற உரைதடு மாற நயந்துருகிப்
பாவே புனைந்துன் கழலடி போற்றப் பணித்தருளாய்
கோவே கவுரி யிடப்பாகங் கொண்ட கொழுஞ்சடரே.

அன்று னிழலமர்ந் தன்பினர் நால்வர்க் ககங்குளிரக்
குன்றுத ஞான நெறிகாட் டியநங் குருமணியே
கன்றுல் விளவின் கனியெறிந் தான்யன் காண்பரிதாய்
நின்றுய் நினைந்து நினைந்துனை யேத்தும் நெறியருளே.

மாங்கணி தூங்கிய மாதோட்ட நன்னகர் வாழ்வுசெயுந்
தீங்கணி யின்சவை யாகிய தெய்வச் செழுஞ்சடரைப்
பாங்கமர் கெளரி யுடன்பணி வார்தங்கள் பாவமெலாம்
ஒங்கு மனவிற் படுபஞ்ச போல ஒழிந்திடுமே.

எந்தை யிடத்தம் ரம்மை பயோதரத் தின்கவைப்பால்
தந்தருள் ஞானசம் பந்த எவின்ற தனிப்பதிகம்
சிந்தை குளிர்ந்து மகிழ்ந்து மடுத்த திருக்செவிகள்
பந்த முனேன்சொலும் புன்சொற்கள் தம்மையும் பற்றிடுமோ.

புள்ளிக் கலாப மயிலோனைத் தந்தருள் புண்ணியனே
அள்ளிக் கொடுக்கு மருட்கட வேயுன்ற ஜெந்தெழுத்தை
உள்ளித் துதிக்க வகையறி யேனுக்கு முண்டுகொலோ
குள்ளப் பகைவென்று நின்மலர்த் தாளினை கூடுவதே.

புற்புத மானவிப் பூத வுடலீப் பொருளெனவே
கற்பனை செய்துன் கழலினை போற்றுங் கருத்தொழிந்தேன்
அற்புத மான அருட்கடல் முழுகு மவாவிழந்தேன்
சிற்பர னேயடி யேற்கெங்கு னேமுத்தி சித்திப்பதே:

ஆராத காத ஒடுங்கு பாடுசெய் யன்பருக்குத்
கிராத வல்வினை நோய்தீர்த் தருஞுந் திருவுடையாய்
பாராகி யேனைப் பொருளாய் விரிந்த பரஞ்சடரே
வாரா யெனக்கினி மேற்பிற வாத வரந்தரவே.

கேதுவின் பூசனை கொள்ளும் வரதன் கிளர்சடைமேற்
பாதி மதிய மணியும் பகவன் பரந்தபச்சை
மாது பயிலு மிடப்பாகன் பாதம் வணங்குமவர்க்
கேது மிடரிலை யிம்மை மறுமை யிரண்டிலுமே.

பாலா வியினிற் படிந்தே பவலினை பற்றறுப்பான்
நாலே முடனிரு நான்குங் கடந்த நடமணியைத்
தோலான நான்மறை தந்தானை ஞானச் கடர்க்கொழுந்தைக்
காலாறு பாடுங் கடுக்கையன் றன்னைக் கருதுமினே.

சி. கதிரிப்பிள்ளை.

அமர் திரு. சி. கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள்

இலக்கிய கலாநிதி
பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை

யாழ்ப்பாண அரசர்களில் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவன் பரராஜ்சேகர மன்னன். அவன் ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவி னன். அச்சங்கத்தில் அரங்கேறியது தமிழ் இரகுவங்கள். அதனை இயற்றியவர் பரராஜ்சேகரனின் மருகனை அரசுகேள்வி

1902 ல் நாவலர் வித்தியாசாலையில் ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் உதயமானது. இது இரண்டாவது சங்கம். இதனைக் கேள்விப் பட்டு இதன் சட்ட திட்டங்களைப் பெற்று உதயமானது மதுரை நான்காவது சங்கம்.

யாழ்ப்பாணத்து இரண்டாவது சங்கத்தில் தலைமைப் புலவர் சுன்னகம் திரு. அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்கள். இச்சங்கம் தகுதியான மாணவர்களைச் சேர்த்து, இலக்கண இலக்கியங்களை முறைப்படி கற்பித்துப் பரீக்ஷித்து, பரீக்ஷையில் தேறியவர்களுக்கு, அவர்கள் தகுதிக்குத் தக்கவாறு பாரதி, பண்டிதர் முதலிய பட்டங்களை வழங்கியது. பண்டிதர்ம் மட்டும் உயர்ந்தது.

யாழ் தமிழ்ச் சங்கத்தில் புலவரவர்களிடம் முறையாகக் கற்றுப் பண்டித பரீகையில் சித்தியெய்தியவர்

அமரர்

திரு. சி. கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள்

பிள்ளையவர்களின் சூழல் தமிழ் மயமாயது. பண்டிதர் திரு. வே. சங்கரப்பிள்ளை, பள்ளிப் படிப்பறியாதவர். அவர், பிள்ளை அவர்களிடமே அரிச்சுவடி தொடங்கிப் படித்துப் பிரவேச பண்டிதருமானார். அக்காலத்தில் ஆசிரிய பயிற் சிக்குச் சேர அது போதுமானது. சங்கரப்பிள்ளை என்னுடன் கோப்பாயில் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்றார்.

நான் பண்டித பரீகையில் சித்தியெய்திய பின்பே பயிற்சி பெற்றேன். எனக்கு முன் வித்துவான் சுப்பையபிள்ளை யும் பயிற்சி பெற்றவர். ஆசிரிய பயிற்சித் தராதரப் பத்திரம், கறிக்குத் தாளிதம் போல, பண்டிதர் புலவர் வித்துவான் என்றிருந்தவர்களுக்குச் சிறப்புச் செய்தது.

வெறும் பண்டிதராயிருந்தபோது, சாதாரண உபாத்தியாயர் வேலையே வாயாத நான் பயிற்சி பெற்றதும் அந்தக் கணமே சைவாசிரிய கலாசாலையில் விரிவுரையாளர் பதவி கிடைக்கப் பெற்றேன்.

வித்துவான் அவர்களையும் என்னையும் தொடர்ந்து பண்டிதர் திரு. கதிரிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் ஆசிரிய பயிற்சியில் விருப்பம் உண்டானதில் நாதனம் இல்லை. அவர்கள் சைவாசிரிய கலாசாலையிற் சேர விரும்பினார்கள்.

சைவாசிரிய கலாசாலை, வயசாலும், அறிவாலும் கூடிய திரு. கதிரிப்பிள்ளை அவர்களைக் கொரவமான முறையில் வரவேற்றுப் பயிற்சி அளித்து ஆசிரிய தராதரப் பத்திரம் நல்கியது.

வித்துவான் சுப்பையபிள்ளை அவர்கள், பயிற்சி பெற்றதும் சைவாசிரிய கலாசாலையில் விரிவுரையாளராயிருந்து, பின் நாவலர் பாடசாலையில் தலைமையாசிரியராய்த் தமது சம்ஸ்கிருத தமிழ் அறிவை நன்கு பயன்படுத்தினார்.

திரு. கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள் பயிற்சி பெற்றதன் பின்பும் அதற்கு முன்பும் பயன் செய்த சுரித்திரத்தை அவர் மாணவரும், மகன் முறையினருமான பண்டிதர் திரு. வே. சங்கரப் பிள்ளை எழுதுவாராயின் நன்றாக இருக்கும்.

பண்டிதர் திரு. கதிரிப்பிள்ளையின் புதல்வர் திரு. உமா மகேசுவரன். அவருடன் எனக்கு நெருங்கிய பழக்கம் உண்டு. அவரைக் காணும்போது, இரண்டு திருக்குறள் நினைவுக்கு வருவதுண்டு.

ஓன்று,

தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

மற்றையது,

மகன்றந்தைக் காற்று முதலி யிவன்றந்தை
என்னேற்றுன் கொல்லெனுஞ் சொல்.

நாள் : மூநாடு, 1982-07-29

மயில்வாகனை!

இராகம் : கல்யாணவஸ்நந்தம் தாளம் : ஆதி

.....

மயில்வாகன காலை செய்தே
உயிரிழைக்க வாய்வாகன செய்தே
ஏனும்போது வாய்வாகன
உயிரிழைக்க வாய்வாகன செய்தே

மயில்வாகன ஏனும்போது வாய்வாகன
உயிரிழைக்க வாய்வாகன செய்தே
ஏனும்போது வாய்வாகன செய்தே
ஏனும்போது வாய்வாகன செய்தே
ஏனும்போது வாய்வாகன செய்தே
ஏனும்போது வாய்வாகன செய்தே

நாள் : மூநாடு, 1982-07-05

ஆன்றமைந்த சான்றேண்

இலக்கண வித்தகர், பண்டிதர், இ. நமசிவாய தேசிகர்

இப்பொழுது யூனியன் கல்லூரி என்னும் பெயரால் வழங்கும் கல்லூரி, முன்பு துளிபாஷா பாடசாலை, ஆங்கில பாடசாலை என இரண்டாக இயங்கியது. ஆயிரத்துத் தொலாயிரத்து இருபத்தொன்பதாம் ஆண்டில், உப்பள்ளிக்கூடம் என அக்காலத்துப் பெயர் வழங்கிய அத்துவிபாஷா பாடசாலையில், நான் ஏழாம் வகுப்பிற் படிச்துக்கொண்டிருந்தேன். அக்காலத்தில் அப்பாடசாலை வளவில் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை ஒன்றும் நடந்துவந்தது. ஒருநாள் அக்கலாசாலைக்கு, அங்கு கற்கும் ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு இலக்கியம் கற்பித்தலில் முன்மாதிரி காட்டிவதற்காக, ஒருவர் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அந்நிகழ்ச்சி எங்களுக்குப் புதுமையானதாதலாற் சிறியவர்களாகிய நாங்கள் சிலரும் வெளியில் நின்று அந்நிகழ்ச்சியைக் கவனித்தோம். கருமயிலாட ... என்னும் பா அங்கு படிப்பித்துக் காட்டப்பட்டது. பாவின் ஒசை, அதை இசையுடன் பாடியது. அதன் பொருளை விளக்கியது, அமுகுகள் புலப்படுத்தியது என்பன. எமக்கு இப்படியான பாக்களும் இருக்கின்றனவா? இப்படிக் கற்பிப்போந்து இருக்கின்றார்களா? என அதிசயிக்கவைத்தன; நாங்களும் இப்படியான பாக்களைக் கற்கவேண்டும்; இப்படிப் படிப்பிக்கலேண்டும் என்ற அவாஸை எழுப்பின. எங்களாற் பெரிதும் விரும்பப்பட்ட இந்த ஆசிரியர் யார்? என அறிவதில் நாங்கள் முயன்று அவர் பெயர் பண்டிதர் சி. கடிரிப்பிள்ளை; விழிசிட்டியில் இருப்பவர்; விழிசிட்டி சினான வித்தியாசாலையின் தலைமையாசிரியர் என்ற விவரங்களை அறிந்து கொண்டோம்.

சிறிது காலத்தின்பின் பண்டிதர் அவர்கள் இயற்றிய சில பாக்கள் எனக்குக் கிடைத்தன. அப் பாக்கள் முன்னைப் புலவர்கள்போலப் பாடத்தீகவர்கள் இக்காலத்திலும் இருக்கிறார்கள் என எண்ணக்கூடியதன் பண்டிதர் அவர்களைப்பற்றி மேலும் விசாரித்து, பெரும்புலவராகிய சுன்னை அ. குமாரசலாமிப்புலவர் அவர்களுடைய அன்பைப் பெற்ற மாணுக்கர் என்பதனையும், புராணம் படித்தல், பொருள் கொல்லல் என்பவற்றில் மிக்குபகும் பெற்றவர் என்பதனையும் அறிந்து கொண்டேன். அதனால், பண்டிதரைப்பற்றி எனக்கிருந்த மதிப்பு மேன்மேலும் வளர்ந்தது.

பண்டிதர் ஆவரங்காலில் விவாகம் செய்தவராதலின் அடிக்கடி ஒற்றை மாட்டு (திருக்கல்) வண்டியில் அங்கு சென்று திரும்பும் வழக்கமுடையவர். அவர் சென்று திரும்புந் தெருவின் அருகே எனது வீடு இருக்கிறது. எனது வீட்டருகில், தெருவோரத்தில், பெரிய ஆலமரமொன்று நின்றது. அவர் செல்லுங்காலுந் திரும்புங்காலும் அவ்வாலமரத்து நிழலில், சிறிது நேரம் தங்கி இளைப்பாரிச் செல்வார். அதனால் எனக்கு அவரோடு கலந்து பேசும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதனால், அவர், ஆரவாரம் வேண்டாத- விளம்பரம் வேண்டாத - ஆன்றமெந்த சான்றேன் என்பதை விளங்கிக் கொண்டேன்.

பண்ணைய பொய்யடிமையில்லாத புலவர்களை ஞாபகஞ் செய்யும் பண்டிதர் அவர்களிடம் கற்ற பாணவர்கள் பலர். அவர்களிற் பலரிடத்திற் பண்டிதரின் இயல்புகள் விளங்குவதை அவதானித்திருக்கிறேன். பண்டிதரின் முத்த மகன் உமாமகேசவரன் சில வருடங்கள் என்னிடமுங் கற்றவர். அவருக் கிளையவர்களையும் நான் அறிவேன். பண்டிதரின் நிலையில்லாத உடம்பு அழிந்துபோனாலும் அவரின் வாழ்க்கைப் பயன் மாணவர் மூலமும் மக்கள்மூலமும் வழிவழிச் சிறந்து உலகிற்குப் பயன் தரும்; தருவதாக.

அறிவு முகில்

மயிலங்கூடலூர் பி. நடராஜன்

தெல்லிப்பழை விழிசிட்டி,
பண்டிதர் சி. கடிசிப்பிள்ளை அவர்
கள் குமாரசவாமிப் புலவரின் பிரிய
மாணவர்.

யாழ்ப்பாணம் கிழைக் கலைச் சங்கம் நடத்திய பண்டிதர் தேர்விற் சிறப்பாகச் சித்தியடைந்த பண்டிதர் தொடர்ந்து புலவரிடம் கல்வி கற்றுத் தமது அறிவை மேம்படுத்திக்கொண்டார்.

இவரது வாழ்விற் பெரும் பகுதி ஆசிரியர் சேவையிற் பாடசாஸை அதிபராகவே கழிந்தது.

அமரர் சிறந்த கவிஞராகவும் திகழ்ந்ததாற் பல தனிப் பாடல்களையும் ஆலயங்கள் மீதான பிரபந்தங்களையும் பாடியுள்ளார். ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையின் முன் ஞேடியாகக் கருதப்படும் பாவலர் துறையப்பாபிள்ளையின் வரலாற்றையும் கவிதைச் சிறப்பையும் அறி முகஞ் செய்துவைத்த பெருமையும் இவரையே சாரும்.

குமாரசவாமிப் புலவரது அறிவு நலம் முழுவதையும் தன்பால் வாங்கிக்கொண்ட - மாணவர் உலகம் பயனுறும்படி வழி நீங்கிய - அறிவு முகில் அவர்.

நன்றி : வீரகேசரி, 82-08-18

மறப்பனே பிறப்புக்கெல்லாம்

பருளை ஸ்ரீ சிவசுப்ரமண்யசுவாமி தேவஸ்தானம்
பிரம்மஸ்ரீ சு. ஷண்முகரத்நசர்மா

நிறைந்த அன்புக்கு, உயர்ந்த பண்புக்கு, ஈசன் உவந்
தருளிய உருவந்தான் பண்டிதரவர்கள்.

மனித வாழ்வில், நற்றவப் பயனுகத்தான் கல்வி, செல்
வம், மனைவி, மக்கள் நன்கு அமைவதாகக் கூறுகிறார்கள்.
ஆனால், குகனுக்கு இராமனும் பார்த்தனுக்குக் கண்ணனும்
போன்று உத்தம நட்பு அமைவது மிகமிக உயர்ந்த தவப்
பயனுகத்தான் இருக்கும்போலும். எனக்கும் பண்டிதரவர்களுக்
கும் உள்ள நட்பு, தனக்கு உவமையிலாததொன்று.

அவரை நினைத்தாலே மனம் இனிக்கும். கண்டால், கண்
கள் மலரும். அவர்களோடு சம்பாஷித்தால் ஐம்புலன்களும்
பெருவிருந்து பெற்றனவாகும்.

கவிநயங்கள் பற்றி அவர் வர்ணிக்கும்போது, அக்காட்சி
களுக்கேற்ற வண்ண ஒவியங்களை விமர்சிக்கும்போது, ராக
பாவங்களைக் காட்டும்போது அதனதன் வண்ணமே ஆகி
விடுவோம்.

அவர் ஒரு உயர்ந்த கலை இலக்கிய ரசிகர்; சைவ ஒழுக்க
சீலர்; பண்பாட்டின் சிகரமானவர்; நல்லாசிரியர்க்கு எடுத்
துக் காட்டாக விளங்கியவர்; ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக
எம்மனத்தில், தூண்டாமணி விளக்காக விளங்கியவர்.

அத்தகைய உயர் செந்நெறியாளரை மறப்பனே பிறப்புக்
கெல்லாம்.

முருகப்பெருமானது திருவடிக் கமலங்களில், பண்டித
ரவர்கள் ரீங்காரமிட்டுக்கொண்டிருக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

‘சம்பந்தன்’

மாட்சிமையின் சொருபம்

சூமார் 55 வருடங்களுக்கு முன் நான் கைவாசிரிய கலாசாலையிற் பிரவேசித்த அந்தக் காலத்திலேயே முதன்முதல் அவர்களைப் பார்த்தேன். அப்பொழுது அவர்களைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றுந் தெரியாது.

சில தினங்களுள் அந்த நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்தது. பூசிக்கத் தக்கவரான பண்டிதமனி அவர்கள், அவர்களிருந்த பக்கமாகப் போய் எதிரில் நின்றார்கள். அவ்வளவில் அவர்களும் எழுந்து நின்றார்கள். இருவர் முகங்களும் மலர்ந்தன. அப்போது ஒருவரை ஒருவர் கனம்பண்ணிய காட்சி என்னை அகலாமல் அசைவற்று நிற்கச் செய்துவிட்டது.

அவர்களும் நாழும் ஆசிரிய பயிற்சிக்காக அங்கே வந்தவர்கள். நாங்கள் மாணுகர். அவர்களோ மாணவர் (மாண் - அவர்) — மாட்சிமையின் சொருபம் அவர்கள்.

நான் அவர்களை மெல்லமெல்ல அணுகினேன். பெரியோர்களைப் போற்றி வழிபட்டுத் தொண்டு செய்வது எனக்குப் பிதிரார்ஜித பாக்கி யம். சந்தர்ப்பங் கிடைக்கும்போதெல்லாம் என்னியென்ற சிறுசிறு தொண்டுகளைச் செய்து வந்தேன். அப்போதெல்லாம் அவர்கள் சிறியவ கீடிய எனக்கு மலர்ந்த முகத்தோடு நன்றி சொல்லுவார். அறிவொளி வீசும் அவர்கள் முகப் பொலிவை நான் என்றும் மறப்பதற்கில்லை.

உள்த தூய்மை, அடக்கம், நேர்மை, வாய்மை, தயை, அவாவின்மை, மென்மை, நாணுடைமை, பொறை, உறுதி முதலிய தெய்வ சம்பத்துக்கள் இயல்பாகவே அவர்களிடம் ஒளிர்ந்தன. மாட்சிமையின் சொருபம் அவர்கள் என்பதிற் சந்தேகமே இல்லை; திரிகரணசுத்தி கைவரப் பெற்றவர்கள்.

இன்ப துன்பங்களின் தாக்கங்களை நான் அவர்களிடம் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் கண்டில்லை. அவர்கள் என்றும் நிலைமாருசிருக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார்கள், ‘திறவோர் காட்சியில் தெளிந்துவர்கள்.

உடன் மாணுகர், அவர்களும் தம்முள் ஒருவரே என எண்ணி நடந்தனர். அவர்களோ ‘தான் வேறு’ என்பதை அணுவளவும் காட்டாமலே பயிற்சிக் காலம் முழுவதையுங் கழித்துவிட்டார்கள். அவர்களை ஒரு வாறு உள்ளபடி கண்ட திருப்தி எனக்குப் பரம சந்தோஷத்தைத் தந்தது; இன்றுந் தருகிறது.

மெய்யும் பொய்யாகி வெளி உணர்வுகள் அழிந்த அந்தச் சமயத்தில் ‘மகனே சிதம்பரத்தில் ஒரு வீடு வாங்கியிட்டேன்’ என்று சொல்லிச் சிதம்பரேசரின் திருவடிகளிலே அழுந்தப் பதிந்த மனத்தராய் இந்த வாழ்வாகிய சுமையை நீத்தார்கள்.

அவர்களைப் பலர் உள்ளபடி அறிந்திருக்கவில்லை. அதையே அவர்களும் விரும்பினார்கள். பெரியோர்கள் புகழ் இகழ் இரண்டையுமே பொருள் செய்வதில்லை.

அவர்களைப்பற்றிப் பேசுந்தகுதி நமக்கும் இல்லை.

திரு. த. கைலாசபிள்ளை அவர்கள்
எழுதியது

NAVALAR SAIVAPIRAKASA VIDHYASALAI
VANNARPONNAI
JAFFNA
28th March 1936

This is to certify that Mr. Sinnathamby Kathirippillai of Tellippalai South West was for some years a student at my Classical School.

In the year 1912 he passed in the First Division the Tamil Final Examination conducted by the Committee on Oriental Studies, Jaffna. In the same year also he passed in the First Division the Sanskrit Preliminary Examination of the same Committee.

He is at present the Head Teacher of the Viliciddi Tamil Mixed School.

He bears a good moral character.

T. Kailasapillai
MANAGER

திருவருளின் திருவரு

பண்டிதர் வே. சங்கரப்பிள்ளை

கிடைக்கத் தகுமோநற் கேண்மையார்க் கல்லால்
எடுத்துச் சுமப்பானை யின்று.

தேனுய இன்னமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் திருவருள் அடியேனை அணைப்
பதற்காக எடுத்த திருவருத்தான் குஞ்சியப்பு — பண்டிதர் சின்னத்தம்பி
கதிரிப்பிள்ளை — அவர்கள்.

ஈன்ற அன்னையேயோ அப்பனையோ அறியேன். அறியாப் பருவத்
திலேயே அவர்கள் அரண்டி அடைந்துவிட்டனர். அன்று முதல், அன்னை
யாக, அப்பனுக் ஆசிரியனுக, அன்புடைத் தோழனுமாக அவருருவில் நின்று
திருவருள் என்னை அணைத்தது; எடுத்துச் சுமந்தது; காந்தம்போலக் கவர்ந்
தது. நிழல் போல யான் முன்பின் நின்றேன்.

அவர் அன்னையும், என் தந்தையின் அன்னையும் ஒரு தாய் பிள்ளைகள்.
அவர் பிறந்தது 1894 இல். நான் பத்து வயசிற்கிளையவன். வண்ணை
நாவலர் கைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிற் கண்ணைக் குமாரசுவாமிப்புலவர்
அவர்களிடமும் நல்லூர் கைலாசபிள்ளை அவர்களிடமும் முறையாகக்
கற்றுப் பண்டித பரீட்சைக்குத் தோற்றி முதல் வகுப்பிற் தேர்ச்சி
யடைந்து தமது பதினெட்டாவது வயசிலேயே (1918) “பாரிசையும்
பண்டிதர்” ஆனார்.

அவர், வீட்டிலொரு பாடசாலை நடாத்தினார்; பலர் படித்தனர்; பண்டிதராயினர். அவர் சம்பளமோ, சந்மானமோ பெறுவதில்லை; அரசினர்
உதவியும் இல்லை. காலை மாலை கமஞ் செய்வார்; கடுமபகலிற் கற்பிப்பார்.
அவர் தமையனார் (இங்கிலீசுச் சட்டம்பியார்) ஆங்கிலம், பூமிகாத்திரம்
சரித்திரம், கணிதம் ஆதியன கற்பித்தார்; இவர் ஆக்திகுடி, கொன்றை

வேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி, நன்னெறி, நீதி வெண்பா, நீதிநெறி விளக்கம் முதலாம் நீதி நூல்களையும், இலக்கண வினாவிடை, இலக்கணச் சுருக்கம் முதலிய இலக்கண நூல்களையும், பண்ணுடன் தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ் முதலிய அருணால்களையும் கற்பித்தார். பகல் பத்து மணி தொடங்கி ஒரு மணிவரை பாடசாலை நடைபெறும். உயர்தர மாணவர்களுக்கு இராப் பாடசாலையில் நிகண்டு, அந்தாதிகள், நன்னூல் முதலாம் இலக்கண நூல்கள், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்பன கற்பிக்கப்பட்டன. எனது கல்வி எல்லா நேரங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் நூல்கள்.

இவரிடம் பெற்ற கல்வியாலன்டேரூ, ஆசிரிய கலாசாலைப் பிரவேசம் கிடைக்கது; ஆசிரிய கலாசாலையில் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களோடு உடன் பயிலும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது; பரீட்சை எடாத பண்டிதர் மகாவிங்கசிவம் அவர்களின் மாணவருகும் மக்புக் கிடைத்தது. தெல்லிப்பளைக் கிராமத்திலே பயிற்றப்பட்ட முதலாவது எசுவத் காமிழ் ஆசிரியர் என்ற விருதுக்குரியவனுணேன். விழிசிட்டி, சிவஞான வித்தியாசாலையில் இவர்களின் உதவி ஆசிரியர் ஆனேன். பின்னர் 25 ஆண்டுகள் உதவித் தலைமை ஆசிரியராக இவர்களின் கீழ் உழைக்கும் ஒப்பற்ற பேறும் பெற்றேன்.

இவற்றிற்கெல்லாம் மூலகாரணமான திருவருளின் திருவருவுக்கு “என்னைகொல் கைம்மாறினி” என ஏங்குகின்றேன்.

பெருமிதங்கொள்கின்றேன்

பன்னுலை வி. சங்கரப்பிள்ளை

என் குருவே வணக்கம்,

என் தசையாரால் எட்டாம் வயதிலே தங்களிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டேன். அன்று தொடக்கம் உங்களிடம் பயின்று பழகிவந்திருக்கின்றேன். அதனால் உங்கள் குணகுணங்களை என்னிற பதியப்பெற்று இருக்கின்றன என்பதை நினைத்துச் சிறியேன் பெருமிதங்கொள்கின்றேன். என்னை யாராவது உத்தமன் என்று கருதுவார்களோயானால் அப்பெருமை உங்களைச் சார்ந்ததாகும்.

நீங்கள் தலைமையாசிரியர் பதவியை ஏற்ற ஆண்டே யானும் ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபட்டேன். அன்று தொடக்கம் இற்றைவரை பாடசாலைக் கருமங்களை ஆற்றும் முறையிற் சிறியேனைக் கௌரவித்து வந்திருக்கின்றீர்கள். தங்கள் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரவாளியாக அடியேன் இருந்த பாக்கியத்தை உண்ணுந்தோறும் உண்ணுந்தோறும் உங்கள் அன்பு என் நெஞ்சை அள்ளுகின்றது.

[1954-08-28 இல எழுதிய கடிதமாள்றின் சில பகுதிகள்]

நகுலாம்பிகையம்மை திருவெண்பா

ஐந்துகரத் தெந்தைத்தனை யாறுமுகன் முனீஸ்வரைச்
தந்தருளுஞ் சீரநகுலைச் சாம்பவியே - சந்ததமுஞ்
சிந்தித் திருக்குந் திறந்தருவாய் நின்னுபய
கந்தக் கமலக் கழல்.

செம்பதுமத் தானும் திரிசக் கரத்தானும்
நம்பித் தொழுவருன்ற னற்பதங்கள் - அம்பிகையே
போற்றியைச் சாராத புல்லர்க்கு முண்டாமோ
சாற்றரிய நின்கருளை தான்.

என்னை யுடையாள் இமயத் தரையன்றன்
கன்னியென வந்த கனங்குழையாள் - அன்னை
நகுலாம் பிகைதனை நம்பியவர்க் கென்றும்
அகவா தவடன் னருள்.

பாரதத்து மன்னர் பரவிப் பயன்பெற்றார்
வீரத் திருமகளே மெல்லியலே - தீரத்
துறந்தார்க் கருளுஞ் சுடர்த்தொடியே யுன்னை
மறந்தார்க்கு முண்டாமோ வாழ்வு.

மாயோன் மருகன் மயில்வா கனப்பெருமான்
தாயான் எங்கள் தயாபரியே - தேயாத
இன்பந் தருநின் னினையடிகள் வந்தித்தாற்
றுன்பம் வருமோ தொடர்ந்து.

கண்டகியி ஞாதிக் கரைசேர்ந்து காவினங்கள்
கொண்ட ஸளக்குங் குளிர்நகுலை - அண்டியே
உன்னடிகள் சேவிப்பார்க் குண்டாமோ கூற்றுவனூர்
தன்னடிகள் காண்கின்ற தாழ்வு.

அருள்சுரக்கும் பைந்தொடியே யாரணங்கே யானும்
இருள்சுரக்கு மாணவத்தா வெய்த்தேன் - பொருள்சுரக்கும்
பொன்னகுலைப் பீடத்துப் பூங்கொடியே நீயன்றி
என்னையஞ்சு வென்பார் எவர்.

நகுலமலை யானிடஞ்சேர் நாயகியே யிந்த
அகிலவுல கம்பெற்ற அன்னைய - விகலமிலா
முந்தைவினை முட்டறுத்து மும்மலங்கள் மோசித்து
வந்தபயந் தந்தருளு வாய்.

தீராவாம் வல்வினைநோய் தீர்க்குந் திருநகுலைப்
பர்ராவா ரஞ்சேர் பகவதியே - நீராருஞ்
செஞ்சடிலன் வாமத்துத் தேவியே நின்னடிகள்
தஞ்சமென வந்தேன் தளர்ந்து.

திரிபுர சுந்தரியே தீயேனுன் மைம்
ஒருபொழுது மோவா துரைக்க - வரமருளி
உய்யு நெறிகாட்டி யுன்தொழும்பே யான்புரிய
வையகத்தில் வைத்தருளு வாய்.

சி. கதிரிப்பிள்ளை.

மறைந்தும் மறையாத மாணிக்கம்

கொல்லங்கலட்டி, ஆ. காசிநாதர்

தெல்லிப்பழை தென் மேற்கி
லுள்ள விழிசிட்டிப் பதியில் சைவ
மும் தமிழும் கமமும் சின்னத்தம்
பியார் தம்பதிக்கு இளைய புத்திர
ஞகப் பண்டிதர் கதிரிப்பிள்ளை அவர்
கள் ஜய வருடம் ஆடி மாசம்
16ஆம் நாள் (1894-07-30) திங்
கட்கிழமை திருவாதிரை நட்சத்
திரத்திற் பிறந்தார்கள்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு பிற்பதுதிற் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கும் நோக்கோடு பண்டிதரின் குடும்பத்தினர் ஒரு கல்விக்கூடத்தை உருவாக்கி ஒரு பிராமணப் பிள்ளைபோற் புனிதமாக வளர்த்து வந்தார்கள். அதன் பிள்ளைத் திருநாமம் விழிசிட்டி, சிவஞான வித்தியாலை என்பதாகும். இப்பிள்ளை வளர்ந்து அதன் உபநயனச் சடங்கில் விழிசிட்டி ஆண்கள் பாடகாலை யெனவும், ஆசாரிய அபிஷேகம் நடைபெற்றபொழுது விழிசிட்டி சைவத் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை எனவும் திருநாமங்களைப் பெற்றது.

அமரர் கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள் விழிசிட்டி சிவஞான வித்தியாசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியாக நீதி நூல்களும், நிகண்டும் கற்றார். அதன் பின் கண்ணுகம் குமாரசவாமிப் புல

வரிடம் அவரின் இல்லத்திலும், அவர் கற்பித்த வண்ணுர்பண்ணை நாவலர் வித்தியாலயத்திலும் இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் பலவற்றையும் கற்றுப் பண்டித பரீட்சையிற் சித்தி யெய்தினார்.

இவர் விழிசிட்டி, சைவத் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் சில வருடங்கள் உதவி ஆசிரியராகவும், “ஆசிரியப்பயிற்சி முடிந்தபின் பல வருடங்கள் அதிபராகவும் பதவி வகித்தார்.

பண்டிதர் அவர்களின் இல்லத்திற்குச் சென்று இலக்கிய இலக்கண நூல்களைக் கற்றுப் பண்டிதரானார் பலர். இவரிடம் பாடசாலையிற் படித்து ஆசிரியர்களான பின் மாலையில் அவரின் வீட்டுக்குச் சென்று பாடங்கேட்டுப் பண்டிதரானார் பலர். இவரிடம் கற்றவர்களில் ஆயிரக்கணக்கானார் ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிகிறார்கள். ஏனையோர் வேறு துறைகளிலே தொழில் புரிகிறார்கள்.

இவரின் கற்பித்தல் தனித் துவம்வாய்ந்தது. மாணவர்களைக் கவர்ந்திமுக்கும் தன்மையைக் கற்பித்தவிற் காணலாம். இலக்கியப்

பாடல் களை விளக்கும்பொழுது மாணவர்கள் ‘சினிமா’ பார்ப்பது போல் அவரையே உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்து ரசிப்பார்கள். மூன்று வருடங்கள் இவரின் மாணவரைவும் 19 வருடங்கள் இவரின் உதவியாசிரியராகவும் கடமையாற்றும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. 1925 தொடக்கம் 1955 வரையான காலம் விழிச்டி சௌவந் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை உயர்ந்தோங்கிப் புகழீமாளி வீசிப் பொலிந்த பொற்காலம் எனலாம். பாடசாலையின் கல்வித்தரத்தைப் பும் அதிபரின் நிர்வாகச் சிறப்பையும் அறிந்து, பாடசாலைக் கிராமத்தவர்களை விட அயற் கிராமங்களிலும் தூர் இடங்களிலும் உள்ள மாணவர் பலர் இப்பாடசாலையை நாடி வந்தனர். தீவுப்பகுநிகளிலிருந்தும் இங்கு வந்து பாடசாலைக்கு அண்மையிலுள்ள சில வீடுகளிடை தங்கியிருந்து கல்வி கற்றனர். பிரபல்யமான ஆங்கிலக் கல்லூரி அண்மையில் இருந்தும் மாணவர் பலர் S. S. C. வரை இங்கு கற்ற பின்பே, அக்கல்லூரிக்குச் சென்று ஆங்கில மூலம் கல்வி கற்று உயர் கல்வியை மேற்கொண்டனர்.

இவர் அதிபராக இருந்த காலத்திலேயே நான் 19 வருடங்கள் உதவியாசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளேன். இவருடன் கடமையாற்றிய அத்தனை வருடமும் அவர் எனக்கு மதிப்புக்கரிய குருவாகவே இருந்தார். நான் S. S. C. தராதரத்துடனேயே ஆசிரியப் பதவி ஏற்றேன். ஆசிரியராக இருப்பதற்குத் தகுதியற்ற என்னை மாணவர்கள் விரும்பக்கூடிய ஒரு ஆசிரியராக்கிய பெருமை அவரையே சாரும். பின் விரைவில் ஆசிரியராதரப் பார்ட்சை சித்தியெய்து வதற்கு ஊக்குவித்தவரும், அதற்கு

குரிய பாடங்களைக் கற்பித்தவரும் அவரே. கருங்கக் கூறின் கற்பித்த வீல் எனக்கு ஆசிரியப் பயிற்சீக் கல்லூரி போன்றிருந்தவர் அவர் எனக்கூறலாம். ஆசிரிய தராதரப் பத்திர ஆசியர்களிலும் பார்க்க ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் மிகக் கூடுதலாக இருந்தமையால் இடைக் காலத்தில் அதிபரின் தூண்டுதலால் ஆசிரியப் பயிற்சிக்குச் சென்றதுண்டு. இவ்வாறு என் சேவைக் காலத்தில் அவருடனிருந்த காலம் எனது நல்ல மதிப்புக்குரிய குருவாகவும் தந்தை போன்றும் இருந்தார்.

இவர் தனது உதவியாசிரியர்களை உடன்பிறந்தார்போல் நடாத்தினார். உதவியாசிரியர்களுக்கு வேண்டிய சகல் பாடசாலைத் தேவைகளையும் தமது செலவிற் செய்து கொடுப்பார். இவருடைய பதவிக் காலம் முழுவதும் தனிப்பட்ட முகாமையின் கீழ்க் கடமையாற்றினார். பாடசாலையில் எவ்வித சூழ்வளி வீசினாலும் நடுநின்று பிரச்சினைகளைச் சமூக மான முறையிலே தீர்த்து எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுப் பாடசாலையை வளர்ப்பதிற் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தார். விளம்பரங்கள் மூலம் புகழ்பெற வீவிரும்பாத உத்தமர். யார்குற்றினாலும் அரிசியாக வேண்டும் என்ற கொள்கையைப் பாடசாலை நிர்வாகத்திற் கையாண்டவர்.

இவர் தந்துபி வருடம் ஆடி மாசம் 3 ஆம் நாள் (1982-07-19) திங்கட்கிழமை திருவாதிரை நட்சத்திரத்திற் சிவபதமடைந்தார். பிறந்த மாசம், வாரம், நட்சத்திரம் ஒன்று சேர்ந்த தினத்திலேயே அமரரானார். இவரது பூதவுடல் மறைந்தாலும் அவரது மாணவர், புத்திரர் மூலம் புகழுடல் ஒளி வீசிக்கொண்டேயிருக்கும்.

கொண்டாடல் குறித்தோ....?

மாவாழை வருக்கையினம் வண்டுகம்
தெங்கிணேடு வானில் ஒங்கிக்
காவாகிப் பயன்விளைக்கும் விழிசிட்டி
எனும்பதியிற் கல்வி ஒங்க
ஒவாது பணிபுரிந்த உத்தமநல்
லாசிரிய உரவோ னகி
மேவாநின் ரூளிர்க்குரிப் பிள்ளையெனும்
பெரியோய்நின் மேன்மை சொல்வாம்.

சுன்னைநகர்க் குமாரசவா மிப்புஸவன்
சொல்தமிழின் சுவையிற் ரேய்ந்து
நின்னையவன் மாணவனென் றியாவருமிங்
கோதுபெரு நீர்மை தாங்கி
மன்னுமுயர் பண்டிதனைய் ஆசிரியப்
பணிகொண்டு மகிழ்வி ணேடு
பொன்னுறுசீர் விழிசிட்டிக் கலைக்கழகத்
தலைவன்னப் பொலிந்தாய் ஜயா.

இலக்கியமும் இலக்கணமுந் தெளிவுபெற
எம்மவருக் கீந்து வந்தாய்
நலத்தகுநல் லிசையுணர்வும் புராணத்தின்
பயன்விரிக்குந் நயமுங் காட்டி
கலக்கமிலா தெல்லோருஞ் சிவநெறியின்
மாண்புணரக் கனிந்து நின்றூய்
நிலத்தொளிர்மெய்ந் நெறியடைந்து நிகரில்குண
வெற்பெனநீ நிலைத்தாய் ஜயா.

கவிஞர்
செ. கதிரேசர்பிள்ளை

பழந்தயிழ்நூற் பரப்புணர்ந்து பண்டிதனீ
யொருவனெனப் பலரும் போற்றித
தொழுந்தகைமை கொண்டுயர்ந்து தூயதமிழ்
விழைவோர்க்குஞ் சொலும் புராணத்
தெழுந்தபல ஜயங்கள் தெளிவுபெற
விழைவோர்க்கும் இனிமை தந்து
மொழிந்தவர்தம் முட்டறுத்து முகமலர்ந்து
வாழ்ந்திருந்த முதல்வ நீயே.

வந்துநினை யடைவோர்கள் வளர்தமிழின்
சுவைகண்டார் மலர்ச்சி யோடு
பைந்தமிழின் மரபுணர்ந்தார் பயன்மிகுபண்
இசைதெரிந்தார் பண்பு சார்ந்த
முந்தையர்தம் உரைநயமும் அவையோர்தம்
முகமலர்வும் மொழியக் கேட்டார்
தந்தையென இங்கமர்ந்து தண்ணளியோ
டெமைப்புரந்த தலைவ நீயே.

வண்டமிழிற் கவிபுனைய வல்லாய்நின்
கவிதைகளின் மாண்பு கண்டே
எண்டிசையும் புகழ்ந்தேத்த இருந்தாயின்
றெம்மருங்கி விலாது சென்றூய்
தண்டேனை நிகர்தமிழும் தக்கபுரா
ணப்பயனும் தந்து தம்மைக்
கொண்டாடல் குறித்தோதன் குஞ்சிதமாம்
பதத்திருத்திக் கொண்டாள் ஜயா.

தாமரையிலைத் தண்ணீர்

வல்லுவத்தை பூ. கந்தையா

எப்போதும் மலர் முகம். கவன்றறியா நெஞ்சு. மருந்தளவிற்கேனும் சிவப்பேரூக் கணகள், காணும்பொழுதெல்லாம் புன்னைக் பொலியும் வாய் — இவையென்றென்றும் என் நினைவில் நீங்காத் தோற்றங்கள்.

காவி உடுத்து, கமண்டலமேந்தி, அக்கமாலையணிந்து, கோயில் எடுத்த இடமெல்லாம் சென்று சொற்பொழிவுகளாற்றி நடிப்புத் துறவிகளாய்க் காட்சிதரும் பலரைவிட மிக உத்தமான தாமரையிலைத் தண்ணீர்.

கற்றவை கற்றவாறு நின்று ஒழுக்கத்து நீத்த உத்தமர். தமைத் தீயோர் நெருங்கலும் தாம் தீயோரை நெருங்கலும் அற்ற சாந்த உருவினர். புகழுரை அன்று. என்றாவது, பிறர்மாட்டேனும், குடும்ப அங்கத் தினர் மாட்டேனும், உறவினர்மாட்டேனும், உரிமைகளுக்கு இடையூறு விளைக்க முயன்று தோற்ற உள்ளுறுப்பைகவர் மாட்டேனும் இன்னு கூறுத் தியல்பினர்.

அவர் காலமோ, கண்டனங்களைச் சரமாரியாகப் பொழியவேண்டும் என்றிருந்த காலம். அன்றைய நாளிதழ், மாதவிதழ்கள் யாவற்றையும் கண்டன உரைகளே பெரும்பாலும் அலங்கரித்தன. பல அறிஞர்கள் தம் கண்டனங்களைப் புத்தக உருவிலும் வெளியிட்டனர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலிருந்து வெளிவந்த செந்தமிழ் என்ற மாதவிதழ் பேரறிஞர் பலரால் எழுதப்பட்ட கண்டன உரைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. எம் பண்டிதரிலும் பல்லாற்றுனும் கீழ்ப்பட்ட பலரும் அத்தறையில் முட்டி மோதிவந்த வேளையிலும் அத்தறையை வெறுத்துவிட்ட பண்பாளர் என் நினைவில் நிற்கும் பண்டிதர் அவர்கள்.

அவரின் இளமைக் காலம் நாவலர் பயிரிட்ட புராண படன் காலமாக அமைந்திருந்தது. அங்கும் வேடிக்கை உரைகளும், நுண்ணுரைகளும், கண்டன உரைகளும் மலிந்திருக்கும். வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை என்றால் அழுத பிள்ளையும் வாய் மூடிய காலம். அவரின் உரைச் சிறப்புக்கள் பலவற்றை எனக்கும் எடுத்துக்கூறித் தம் நினைவில் நின்றவற்றை என் நினைவில் நிற்க உதவினார்.

ஒரு சிறிய நிகழ்ச்சி:

சல்லிக் கல்லுள்ள பூமியிற் காணப்பட்ட ஆலங்கன்று ஒன்றைப் பெயர்த்தெடுக்கும் வேலையில் ஒருவர் முனைந்திருக்க, என் நினைவில் நிற்கும் பண்டிதர் அருகே நிற்க, என் பாட்டனார் அங்கே பொழுதுபோக்காக வந்தாராம். வந்தவர், பெயர்ப்பவரை நோக்கித் தட்டி வெறுமனே சிண்டிக் களைக்காடே. அந்த வேரை நோகாமற் கௌசி எடுக்கவேண்டும்

என்று அதற்குரிய அபிநயத்துடன் சொன்னாராம். பண்டிதரின் நெஞ்சைக் கெல்லிவிட்டது கெல்லி என்ற சொற்பிரயோகம். யான் ஒன்பதாம் வகுப்பிற் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது என் பாட்ட னரின் அந்தச் சொற்பிரயோகத்தை எனக்கும் சொல்லிச் சுவைத்தார். இங்ஙனம் பிறர் பாற் காணும் எத்துறையிலான நயங்களையும் மிகமிகச் சுவைப்பவர்.

பாடசாலை ஆண்டிறுதி விழாக்களுக்கு வருகைதரும் பிரதம விருந்தினருக்கான வரவேற்புப் பாடல்களை எம் பண்மதரே இயற்றி உதவுவார். ஒரு வரவேற்புப் பாவின் சிறுபகுதி இன்றும் என் ஞாபகத்தில் உண்டு:

சீர்செந்தி சிவஞான வித்தியா சாலைச்
செந்தமிழ்க் கலைப்பில் சிறுமியர் நாமே
என்பதே அப்பாடற் பகுதி.

விழிசிட்டி சிவஞான வித்தியாசாலையில் அதிபராகக் கடமையாற்றிய நாளில், ஆண்டிறுதி விழா ஒன்றுக்கு, அக்காலம் சட்ட நிரூபண சபை சபாநாயகராகக் கடமையாற்றிய சேர். துரைசுவாமி அவர்களைப் பிரதம விருந்தினராக அழைத்திருந்தார். அவருக்கான வரவேற்புப் பாக்கள் ஐந்து, எண்சீர்க் கழிவெடிலாசிரிய விருத்தமாக, பண்டிதர் அவர்களால் இயற்றப்பெற்று, பாடசாலை மாணவிகள் இருவராற் படிக்கப்பட்டு, விருந்தினரிடம் கையளிக்கப்பட்டது.

விழா இனிது நிறைவேறியினின், விருந்தினரான சேர் துரைசுவாமி அவர்கள், முகாமையாளரிடம், இந்த வரவேற்புப் பாக்களை இயற்றியவர்யார்? என்று விசாரித்தார். பண்டிதர் அழைக்கப்பட்டார் அங்கே. அவரின் பாக்களுட் பின்வரும் பாவில்,

முன்னுமிலைப் பின்னுமிலைத் தமிழர்க் குள்ளே
முதன்மைய்தா மிதுவென்றே மொழியுங் கீர்த்தி
நன்னர்புனைந் துரைத்துரைத்துத் தமிழர் போற்ற
நம்மரசர் சந்மானம் நயந்து செய்ய
மன்னுமணி நித்திலமாம் வளங்கள் மேய
வளரிலங்கை முடிகுடா மன்னன் என்றே
இன்னிலத்தோர் கொண்டாட எழில்ரா சாங்கத
தியற்சபையிற் றலைவனுய் இனித மர்ந்தோன்.

“‘முன்னுமிலைப் பின்னுமிலைத் தமிழர்க் குள்ளே’ என்ற பகுதியைச் சபாநாயகர் சட்டிக்காட்டி, தாங்கள் “இங்ஙனம் பாடியதற்கான அந்தரங்கக் காரணம் ஏதாவது உண்டா?” எனக் கேட்டார்.

“‘இல்லை இல்லை வாயில் வந்தபடி பாடி விட்டேன்’” என்றார் பண்டிதர் உமது வாயில் வருவது முற்றிலும் உண்மையே என்று கூறி விடை பெற்றார் சபாநாயகர்.

பண்டிதர் பற்றிய நினைவுகள் இன்னும் பல.

அந்தப் பிரம்பு தவிஸ் வாசித்ததில்லை

கருகம்பனை

அ. கதிர்காமத்தம்பி

எனக்கு வயச 60. சிட்டுக் குருவிபோலத் துயரமும் துன்பமும் அறியாத 18 வயச மாணவனுக மாறுகின்றேன். இளமை நினைவுகள் - விவரிக்க முடியாத அந்த இனிய நினைவுகள் - நன்றியுணர் வடன் என் இதயத்தில் வட்டமிடு கின்றன. எழுதவே மயிர்க்கூச்செறி கின்றது. என்னை ஆளாக்கிவைத்து - எப்படியும் வாழலாமென் நில்லா மல் இப்படித்தர்ன் வாழுவேண்டுமென. என்னை நெறிப்படுத்திய - என் குருநாதர் விழிசிட்டி பண்டிதர் கதிரிப்பிள்ளை ஐயா அவர்கள்தாம் என் முன்னின்று ஆசீர்வதித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த ஞான தேவதை ஓர் துருவ வெள்ளியும் கூட.

இந்நாளைய ஆசிரியனையும் மாணவனையும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். ஐயாவையும் என்னையும் இரை மீட்கிறேன். இவ்விடைவெளி விரிந்துகொண்டே போவதை உணர்கிறேன். இதனைத் தடுத்து நிறுத்தும் ஆற்றல் எனக்கில்லை என்பதனையும் நினைந்து நினைந்து வேதனைப்படுகிறேன். கலியுகம் இப்படித்தான் செல்லும்போலும். கதிரிப்பிள்ளை ஐயா போன்ற உள்ளும் புறமும் தூய்மையானவர்களை இனிக் காண முடியாது; காணவே முடியாது.

இதயத்தில் ஞானப் பொலிவு; முகத்திற் புன்சிரிப்பு; என்னை மகங்க அரவணைத்த சால்புள்ளாம்? தினையளவும் காவும் கயமையுமில்லாத வெள்ளையுள்ளாம் - யான் கொடுத்துவைத்தவன்; என்னைப் போன்ற ஏனைய நண்பர்களும் அப்படியே. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எங்கள் வித்தியாலயம் என்ன மாதவம் செய்ததோ!

ஐயா வகுப்பறைக்கு வருகிறார்கள். புன்சிரிப்பும் அன்பும் அவருடைய மூலதனம். வகுப்பு முழு வதும் "ஓரே" நிசப்தம், பயத்தால் அல்ல. புதிய புதிய ஆழ்ந்த கருத்துக்களை அறியப்போகின்றோமே என்ற ஆவலாற் பெட்டிப் பாம் பாய் அடங்கியிருப்போம். அதட்டல் மிரட்டல்களில்லை. கணப் பொழுதில் வகுப்பு முழுவதையும் மகிழ்ச்சியுடன் தம்வயப்படுத்திக் கொள்வார்.

பாடம் தொடங்குகின்றது. பாடப் புத்தகத்துடன் நில்லாது அதனேடு தொடர்புபட்ட பல செய்திகளும் அருவிபோல் ஒடிக்கொண்டேயிருக்கும். பாடம் முடிய எங்களுக்கு அது பாடம். அந்த விஷயத்தில் நாம் வீட்டிற்குப் போன பின் மற்போர் செய்ததில்லை. அந்த

அளவுக்கு வாழைக் கணியில் ஊசி ஏறுவதுபோல் ஒரான் மருந்து ஏறிக்கொண்டேயிருக்கும். இன்னு மொருமுறை அவர்கள் பிறக்கமாட்டார்களா! திரும்பவும் யான் பிறந்து அவர்களுக்கு மாண்பனுக மாட்டேனு!

அதிபர் மேசையில் ஓர் கறுப்புப் பிரம்பு. அந்தப் பிரம்பை அந்த நாளிற் பிரபல தவில் வித்துவானுக விளங்கிய கறுப்பையா பெயரால் அழைப்போம். ஆனால் அது ஒரு நாளும் எம்மீது தவில் வாசித்த தில்லை: தவிர்க்க முடியாத இரண் டொரு சந்தர்ப்பங்களிற் கடிதோச்சி மெல்ல ஏற்றிருக்கிறார்கள்; அவ்வளவுதான்: அது அடியாத பிரம்பு; அறிவு தந்த பிரம்பு.

எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகள் நினைவில் மிதக்கின்றன. ஒருநாள் என்னுடன் படித்த சக மாணவன் ஒரு வன் பாடசாலைத் தோட்ட வேலை முடிந்ததும் மரவள்ளி ஒன்றில் ஓர் கிழங்கைப் பிடுங்கிச் சூட்டுச் சாப் பிட்டுக்கொண்டிருந்தான். எதிர் பாராத வகையிற் காலதூதர் ஒரு வர் கண்ணில் அகப்பட்டுக்கொண்டான். ஐயாவின் முன் அம்மாணவனைக் கொண்டுவந்து விட்டுவிட்டு அட்டகாசம் செய்துகொண்டிருக்கிறார் அவர். மெதுவான குரவில் இனிமையான வார்த்தைகளில் ஐயா பேச்கிறார்:

“பாவம் பசிக்குத்தானே சாப் பிட்டான்”. மாணவனைப் பார்த்து, “தம்பி நீ இனிமேல் அநுமதி பெறுமல் அப்படிச் செய்யாதே; போய் உன் பாடங்களைப் படி.” எங்களுக்கெல்லாம் ஒரே ஆண்தம். தெய்வத்தைக் கண்ணாலே கண்டுவிட்ட களிப்பு: மன நிறைவு.

ஐயா அவர்கள் அளித் தானைப்பிச்சைதான் இன்று நான் குடிக்கும் கூழும் கஞ்சியும் யான் வகித்த பிரதம நேரக் கணிப்பாளர்பதவியும். என்னைப் போலவே

தொண்ணூறு வீதமான மாணவர்களும் இன்று சிறப்பாக வாழ்கிறார்களா?

ஐயா அவர்களின் ஆழ்ந்த நான்த்தை, அந்த நான்த்தையை பெறுமானத்தைச் சொற்களால் வடிக்க என்னுல் முடியாது. மாணவரின் நலன் பேணுவதற்காகக் கடத்துக்குட் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த நந்தா எளக்கு ஐயா அவர்கள். அந்த ஒளியிலேதான் இன்றும் தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறேன்:

கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்று இன்று இடிமுடிக்கம் செய்கிறார்களே! சொல்லிக்கொண்டு அதன்படி வாழாமல் விடுகின்றார்களே! இந்தப் பரிதாபத்தை இன்று எம் கண்முன்னே பார்க்கின்றோம். அந்தக் காலத்தில் இந்த உயரிய பண்புகளின்படி தானும் வாழ்ந்து எம்மையும் வாழ்ச்செய்த ஆசிரியத் தெய்வத்தை நினைந்து நினைந்து தலை நிமிர்ந்து வாழ்கிறேன்.

எங்கள் பண்டிதர் ஐயா மறைந்துவிடவில்லை; எங்களுடன் இரண்டறக்கலந்துவிட்டார். கண்கள் பணிக்கின்றன. எல்லாவற்றை யும் என்னுல் எழுத முடியவில்லை. சிலுசிலுப்பும் ஆரவாரமுமற்ற அந்த மாமேதைக்கு யாம் செய்யும் அஞ்சலி எல்லாம் கற்பதும் கற்றபடி ஒழுகுவதும்தான். இதே நேரத்தில் என் பணிவான ஆலோசனை ஒன்றை யும் சமர்ப்பிக்க விரும்புகின்றேன். அவர்கள் நினைவாக ஓர் குருகுலக்கல்வி நிலையமொன்றை ஆரம்பித்து எங்கள் பிள்ளைகளை நல்வாழ்வுக்கு நெறிப்படுத்தும் ஒப்பற்ற ஓர் பணியைச் செய்யவேண்டு மென்பது தான் என் ஆசை.

என் நான்த் தந்தையே,
தங்கள் திருவடிகளில் என் சிரம என்றும் அஞ்சலி செய்த வாழே தாடலையாக வாழும்.

மன்றிலும் நெஞ்சளுமிருப்பவன்

புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம்

அன்பால் அநிவினால் ஆற்றலால் ஆள்வினையாற்
பண்பால் மிகஉயர்ந்த பண்டிதனை — அன்பரெலாம்
என்றும் நினைக்கும் இயல்புடைய மேலோனை
மன்றில்அரன் வைத்தான் மகிழ்ந்து.

சால்பெலாம் நிறைந்த சான்றேன் என்றும்
நூல்பல கற்றேன் மேலோன் என்றும்
அடக்கமும் ஆற்றலும் கொண்டோன் என்றும்
கற்றேர் போற்றும் தனிப்புகழ் பெற்றேன்
கதிரிப் பிள்ளை என்றிடும் அறிஞன்
செந்தமிழ் மொழிமேற் கொண்டதோர் பற்றுல்
இலக்கியம் சமயம் இலக்கணம் என்றிவை
ஜியம் நீங்கத் தெளிவுறக் கற்றேன்
சத்திய நெறியே தனதெனக் கொண்ட
வித்தகன் ஆரும் விரும்பிடு வகையில்
இன்சொல் ஒன்றே இயம்பிடும் நாவினன்
மாணவர் கல்வி ஒன்றையே கருதி
அல்லும் பகலும் உழைத்தனன் ஆதலின்
காணுமோர் தெய்வம் இவனே என்று
மாணவர் கைதொழும் சிறப்பும் பெற்றேன்
வித்துவான் சுப்பைய பிள்ளையாம் மேதையைச்
சீர்மகா லிங்க சிவம்ஏனும் அறிஞரைப்
பண்டித மணியை வெண்ணெய்க் கண்ணரை
அன்பராய்க் கொண்ட அன்டுசேர் உளத்தன்
நுண்மாண் நுழைபுலம் என்றே வள்ளுவர்
சொன்ன தொடரின் விளக்கமே இவன்னன
எண்ணும் வண்ணம் எம்மிடை வாழ்ந்தோன்
கற்றேர் தமக்குத் தோற்றிடும் ஜியமும்
சற்றே பொழுதில் தீர்த்திடும் அறிஞன்
இன்றெழைப் பிரிந்தான் என்பதென் அவனே
மன்றினில் ஆடும் மலரடிக் கீழும்
என்றுமெம் நெஞ்சம் இருப்பவன் அன்றே!

அமர் சி. கதிரிப்பிள்ளை

சோ. பத்மநாதன்

என் நண்பருக்குத் திருமணம்: அப்பொழுது நான் முதூர்த் தொகுதி யில் ஆசிரியனுகை இருந்தேன். திருமணத்துக்குப் போக முடியவில்லை. ஒரு வாழ்த்துப் பா அனுப்பினேன்:

நம்பி யுனைமணக்கும் நங்கை தவம்போலே
அம்புவியில் வேறியார் ஆற்றியுளார் — கம்பனது
பாவாழுங் காலமெலாம் பைந்தொடியோ டின்புற்று
நீவாழ வேண்டும் நிலைத்து!

என்று வாழ்த்தியிருந்தேன். மாப்பிள்ளையின் தந்தை முறையாகத் தமிழ் கற்றவர். சுன்னகம் குமாரசுவாமிப் புலவருடைய நன்மானங்கர்; நிறை குடம். அவர் பார்வையில் இவ்வெண்பாப் பட்டது. கவிதையின் வார்ப்பு அவருக்குப் பிடித்துவிட்டதுபோலும். மணமக்களை வாழ்த்த வந்திருந்தோ ருட் பலர் கவிஞர்கள். அவர்கள் முன்னிலையிற் பாட்டை வாய்விட்டுப் படித்து மனம்விட்டுப் பாராட்டினார் அவர். அவர்தாம், விழிச்சிடி, பண்டிகர் சி. கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள். அவரிடம் பாராட்டுப் பெறுவது எத்துணை அரிய தொரு பேறு என்பது பிறகுதான் எனக்குத் தெரியவந்தது.

செயலிழந்துகிடந்த ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்துக்குப் புத்துயிர் கொடுத்து இயக்கிவந்தவர் நீர்வேலி, பண்டிதர் செ. துரைசிங்கம் அவர்கள். 1978 ஆம் ஆண்டில் வேற்றுமை பற்றி ஒரு கருத்தரங்கு. பண்டிதர் துரைசிங்கம் பேசினார்:

நான் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் இருந்தபொழுது ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். பண்டிதர் கதிரிப்பிள்ளையும் அப்பொழுது பயிற்சி பெற்று வந்தார். அவர் குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களிடம் முறையாகத் தமிழ் படித்தவர். என் கட்டுரையிலிருந்த பிழைகளையெல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டி விளக்கமும் தந்தார். முறையான கல்வியென்றால் அப்படி யிருக்கவேண்டும்!

முறையான கல்வி பெற்றவராதலின் எந்தப் பிழையும் அவர் கண் னுக்குத் தப்ப முடியாது. எண்பதாண்டு நிறைவு கண்ட ஆசிரியரொருவருக்குப் பாராட்டு விழா.

தொழுவதற்கு நேரமின்றி மணிக்கூட்டைத் துரத்துகின்ற தொழிலே
செய்து
வழுவுகின்ற நம்மையெலாம் தடுத்தாண்டு வழிபாட்டில் உய்க்கும்
வள்ளல்
பழுமரமாய் எண்பதாண் டெங்களிடை யுலவியரும் பயன்கள் தந்த
முழுமனிதர் ..... என்றெழுந்து முழங்க வாரீர்

என்றெரு கவிதை இயற்றியிருந்தேன். சங்கீத வித்துவான் ஒருவர் இசை என்றெரு கவிதை இயற்றியிருந்தேன். சங்கீத வித்துவான் ஒருவர் இசை அமைத்துப் பாடினார். கேட்டோர் எல்லோரும் என்னைப் பாராட்டினர். கவிதைப் பிரதி பெரியவர் கதிரிப்பிள்ளைக்கு எட்டியது.

“இதென்ன முழுமனிதன் என்ற பிரயோகம் — அதுவும் எதுகையில், முழுமகன் என்பது முட்டாளையல்லவா குறிக்கும்” என்று வருந்தினார் அவர்.

Full man என்ற தொடருக்குச் சமங்க நான் புனைந்த முழுமனிதன் என்ற தொடர் தமிழ் மரபின்படி, இப்படியொரு விபரீகப் பொருள் தருவது என்னைப் பாராட்டிய அறிஞர்களுக்குப் புலப்படவில்லை. ஆனால் கதிரிப்பிள்ளை அவர்களின் கருத்தை அது உறுத்திவிட்டது. அவர் கற்ற கல்வி அப்படி!

சில காலத்துக்கு முன் ஓர் ஜூம் என் தலைக்குள் புகுந்துகொண்டது.

‘‘சேல்பட் டழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழில் . . . .

வேல்பட் டழிந்தது வேலையுஞ் சூரனும் வெற்பும்.....

என்பது கந்தரலங்காரம். வேலையுஞ் சூரனும் வெற்பும் அழிந்தன என்றால் வாவா இருக்கவேண்டும்? — என் ஆசங்கை இது. நான் புரட்டிய பதிப்புக் களில் எல்லாம் அழிந்தது என்றே கண்டிருந்தது. தம் வாழ்நாள் முழுவதும் முருகன் புகழ் பரப்பிய தனிக்கமணி செங்கள்வாய்விள்ளை. திருமுரக்கிருபானந்தவாரியார் முகவியோர் பதிப்புக்களிலும் அழிந்தது என்றே இருந்தது. ஈற்றிற் கதிரிப்பிள்ளை அவர்களை நாடி னென் “வேலைப்பட்டழிந்தன” என்றுதான் ஒதிவந்துள்ளேன். ஒருகால் திருஷிளங்கம் பசிப்பைப் பாருபா, கா. ரா. ஜமதக்னி சுவாமிகள் பதிப்பொன்றிருக்கிறது. அதனையும் பாரும்! என்றார்; பார்த்தேன்; ‘அப்பர்டா’ என்று அறுதலடைந்தேன். வயசு முதிர்ந்து, உடல் தளர்ந்த நிலையிலும் என்ன ஞாபக சக்கி!

நனிப்புல் மேயும் இக்காலக் கல்வியைப்பற்றிப் பண்டிதருக்கு நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லை. படிக்கவேண்டும் என்பது அவர் எங்களுக்குக்கூறும் அறிவுரை. என்றாலும், முறையாகத் தமிழைக் கற்காத எங்களுடைய ஆக்கங்களைப் படித்துப்பார்த்து, நல்லனவற்றைப் பாராட்டவும், பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டவும் அவர் ஆயத்தமாய் இருந்தமையே அவர் பெருந்தன் மைக்குச் சான்று.

விழிசிட்டி, சிவஞான வித்தியாசாலை அதிபராக நெடுங்காலம் பணி புரிந்து நன்மனிதரை உருவாக்கியவர் பண்டிகர். நாவலர் காவிய பாடசாலையிற் கற்ற பரம்பரைக்குக் கல்வியின் யண் கடவுளையடைதல் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. ஆண்டுதோறும் சிதம்பரம் சென்று கூத்தப்பெருமானை வழிபட்ட கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள் அவன் திருவடிகளை அடைந்து

ஊன டைந்த வுடப்பின் பிறவியே

தான டைந்த வுறுதியைச் சாருமாற்

நேன டைந்த மலர்ப்பொழிற் றில்லையுண்
மாந டஞ்செய் வரதர்பொற் றுடோழ்

திருத்தொண்டர் புராணம்— பாயிரம் : 2

அப்போது எனக்கு வயசு ஏழு.
ஐந்தாவது வசூப் பிற் படிக்கிறேன்.
படிக்கும் வயசு வருமானாரே பாட
சாலைக்குப் போக ஆரம்பித்த
தாலோ என்னவோ குறைந்த வய
சிலேயே படிக்க ஆரம்பித்துவிட
டேன். அப்பாதான் பாடசாலைக்கு
என்னை அழைத்துப் போவார். தின்
மும் அவரின் இடதுகைக் கட்டை
விரலைப் பிடித்துக்கொண்டு அவரின்
வேகத்துக்கு ஈடுகொடுக்க முடியா
மல் ஓடிச்கொண்டே போவேன்.
அன்று அவர் என்னை விட்டு விட
டேப் போய்விட்டார்.

அப்பாவுக்கு நேரம் என்றால்
 மிக முக்கியம்; ஒரு நிமிடங்கூடத்
 தாமதிக்க மாட்டார். தாயாரோ
 அதற்கு நேர்மாருணவர்;
 கேட்கவேண்டுமா? அவர்
 தயவை நாடிப் பள்ளிக்
 கூடம் போகப் பிந்திவிட்டது.
 என் வகுப்பாசிரியர் என்னைப் பிந்தி வந்த
 ஏனையமாணவர்களுடன்
 வரிசையில் நிறுத்திவிட்டார். காலைப் பிரார்த்த

தனை முடிந்ததும் அப்பா வந்தார்;
 பிந்தி வந்த அத்தனை மாணவர்
 களுக்கும் பிரம்பால் ஒவ்வொரு
 அடி அடித்து வந்தவர் என்முறை
 வந்ததும் இரண்டு அடி கொடுத்
 தார். அடி வலித்ததைவிட வீட்டிலே
 ஒருநாளும் அடிக்காத அப்பா
 என்னை அடித்துவிட்டாரே என்ற
 உணர்வு மனசிலே நன்றாக வலித்
 தது. மாலை வீடு வந்ததும் நான்
 சரியாகச் சாப்பிடவில்லை. அழுது
 கொண்டிருந்தேன். அதைப் பார்த்த
 அப்பா பக்கத்திலே வந்து எனக்கு
 உணவு ஊட்டி, அப்பாவாக நான்
 உண்னை அடிக்கவில்லை, தலைமை
 ஆசிரியர் என்ற முறையிலேயே ஒரு

மாணவனைத் தண்டித்தேன் என்றார்.
 எனக்கு அவர் சொன்ன சமாதானம்
 அப்போது புரியவில்லை;
 பிடிக்கவுமில்லை. ஆனற்
 சில காலத்தின் பின்
 அந்த நிசழ்ச்சியைப் புரியும் மனப்பக்குவம் வந்த
 போது அப்பா எத்தனை
 உயர்ந்தவர் என்பதை
 உணர்ந்தேன். அன்று
 முதல் இன்றுவரை கட

அப்பா என் வழிகாட்டி

க. ஜெகதீஸ்வரன்

மைக்கும் நேரத்துக்கும் நான் முக் கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறேன்.

அப்பா ஒரு ஆசிரியராக இருந்தும் எனக்கு அவரிடம் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் பாடசாலையில் ஏற்பட வில்லை. வீட்டிலும் அந்த வாய்ப்பு அவ்வளவு கிட்டவில்லை. இந்தியா விலே பல்கலைக்கழகப் புதுமுகவருப் பிலே படித்தபோது தமிழ்ப் பாடம் கொஞ்சம் தொல்லை கொடுத்தது. வெறும் கட்டுரை எழுஷ்வது, மொழி பெயர்ப்பது என்று இலங்கையிலே படித்துவிட்டுப் புறநானூற்றுப் பாடல்களுக்கு விளக்கம் எழுதுவதும் இலக்கண நுணுக்கங்களைப் புரிந்துகொள்வதும் மிகவும் கஷ்டமாகவே இருந்தது. தரம் உயர்ந்தது ஒரு புறம், வகுப்பிலே சேருவதற்குப் பிந்தியது ஒரு புறமாகக் கொஞ்சம் அழுத்தியது. வீட்டுக்கு எழுதும் கடிதக்கிலே இதைக் குறிப்பிட்டு எழுதியிருந்தேன். அடுத்த கடிதத்திலிருந்து விளக்கமும் குறிப்புக்களுமாக எழுதி ஒரு தமிழ் வகுப்பே நடத்த ஆரம்பித்துவிட்டார் அப்பா. முதலாவது பரீட்சையில் என்ன எழுதுவது என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்த நான் இரண்டாவது பரீட்சையில் வகுப்பிலேயே முதலாவதாக வரும் நிலைக்கு வந்தேன். பழைய மாணவர் பலர் அப்பாவைச் சிறந்த ஆசிரியர் என்று பாராட்டுவதைக் கேட்டிருக்கிறேன். அன்று அதை நேரிலே தெரிந்து கொண்டேன்.

கல்வியில் மிகுந்த ஈடுபாடிருந்தது போலக் கலையிலும் அப்பாவுக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. மாழ்ப்பானம் போய் வரும்போதெல்லாம் அடிக்கடி ஏ. கே. முகம் மது கடையில் இசைத்தட்டுக்கள் வாங்கிவருவார். வீடு வந்ததும் முதலில் அதைக் கேட்டுவிட்டுத்தான் சாப்பிடுவார். பட்டணம் சுப்பிர

மணிய ஜயரின் ஓள்ளுமுகப்பிரியா ராகத்தில் அமைந்த மரிவேரதீக் கெவர்யராமா என்ற பாடலைக் கேட்கும்போதெல்லாம் அப்பா வீட்டிலே பாடும் அந்த நாளைய காட்சி மனசிலே எழும்.

ஒருமுறை தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிரபல நாடகக் குழு ஒன்று யாழ்ப் பாணம் வந்திருந்தது. அந்தக் குழுவின் நாடகம் பார்க்கவெனப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு அப்பாவைப்போலவே கலைகளில் ஈடுபாடு மிக்கவரான என் தமையனார் போய்விட்டார். அவர் போனவுடன் அப்பா என்னைக் கூப்பிட்டார். ‘என்னப்பா?’ என்றேன். ‘நீ நாடகம் பார்க்கவில்லையா?’ என்றார். பதி ஸைந்து ரூபா அந்த நாளிற் பெரிய தொகை என்பதால் அவ்வளவு செலவில் நாடகம் பார்க்க அப்பா என்ன சொல்வாரோ என்ற பயத்தில் ‘வேண்டாம் நான் இன்னெரு நாள் பார்க்கிறேன்’ என்றேன். ‘இந்தமாதிரிச் சந்தர்ப்பம் அடிக்கடி, வராது; கிடைப்பதை விடக் கூடாது; நீயும் போய்ப் பார்த்துவா’ என்று பதினைந்து ரூபாவை என்கையிலே திணித்தார் அப்பா.

இலண்டனில் எனக்குப் பழக்கமான பல நண்பர்கள் விடுமுறையில் இலங்கை போய் வரும்போது அப்பாவைப் பார்த்து வருவார்கள். அப்பா, அவர்கள் மூலம் என்னைப் பற்றி அறிந்து கொள்வார். 1982இல் இலங்கையில் நான் இருந்தபோது ஒருநாள் என்னைப் பக்கத்திலே அழைத்தார். ‘நீயும் உன் அண்ணும் இவன் தந்தை என்னேற்றுன் கொல் என்று உலகம் சொல்லவைத்துவிட்டார்கள்; எனக்கு அது போதும்; வேறொன்றும் வேண்டாம்’ என்று ஆனந்தக் கண்ணீர் ததும்பச் சொல்லி என்னை ஆசிரிவதித்தார். கடைசியாக நான்

பயணம் சொன்னபோதும் புன் எனக்கோடு வழியனுப்பினார். மீண்டும் அவரைப் பார்ப்பேன் என்று தான் நான் எண்ணினேன். ஆனால் அவரோ அதுதான் கடைசி என் பதை உணர்ந்தே ஆசிர்வதித்திருக்க வேண்டும்.

வேலையிலும் சரி, வெளியுலக வாழ்க்கையிலும் சரி, பலரும் என்னை இடையிடை பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் பாராட்டும் போதும் அப்பாவின் முகந்தான் என்முன் தோன்றும். அவரின் அங்கு நிறைந்த கண்டிப்பு, அவ்வப்போது உதிர்க்கும் அறிவுரைகள், அவரோடு வாழ்ந்த காலத்து அவரின் செயல்களைப் பார்த்த அநுபவம் ஆகிய இவைதாம் இன்றும் எனக்கு உதவுகின்றன.

பத்து வயசுவரை அவரோடு ஒரே கட்டிலிலேதான் படுப்பேன்.

கதைகள் சொல்லுவார்; நீதிவெண் பாக்கள் சொல்லுவார்; தனது இளமைக் கால அநுபவங்களைச் சொல்லுவார்; புலவரிடம் தான் சல்லி பயின்றதைச் சொல்வார்; தனது முந்தைய உறவினர்களைப் பற்றிச் சொல்வார். சுவையான இந்த அநுபவத்தோடு நான் உறங்கிவிடுவேன்.

தந்தை பகற்காற்றும் நன்றி
அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

என்ற குறஞ்சு அமைய வாழ்ந்த அப்பா - ஒரு ஆசிரியர் இப்படித் தான் இருக்கவேண்டும், ஒரு தந்தை இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்று இலக்கணம் வகுத்த அப்பா - உலகிலிருந்து மறைந்துவிட்டார். உள்ளத்திலோ ஓளிவிளக்காக ஓளிர்கிறார்; வழிகாட்டுகிறார்.

சி. கதிரிப்பிள்ளை
(இப்பாற்பட தமிழ்மகிளி)

விளிட்டி.
தெல்லிப்பளை

அப்பாற்பட தமிழ்மகிளி

என்ற குறஞ்சு அமைய வாழ்ந்த அப்பா - ஒரு ஆசிரியர் இப்படித் தான் இருக்கவேண்டும், ஒரு தந்தை இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்று இலக்கணம் வகுத்த அப்பா - உலகிலிருந்து மறைந்துவிட்டார். உள்ளத்திலோ ஓளிவிளக்காக ஓளிர்கிறார்; வழிகாட்டுகிறார்.

கற்றேரைக் காமுற்ற கற்றேன்

பண்டிதர் வ. நடராஜன்

தெல்லிப்பழை தென்மேற்கு மெய்கண்டான் வித்தியாசாலையில் 1939 ஆம் ஆண்டிற் கல்வி கற்பித்தேன். திங்கட்கிழமைகளில் வீட்டில் விருந்து பாடசாலைக்கு ‘மிதிவண்டியிற் போவேன். அப்போது ஓர் ஒற்றை மாட்டு வண்டி தெல்லிப்பழைச் சந்தியாற் போகும். பண்டிதர் கதிரிப்பிள்ளைதான் வண்டியைச் செலுத்திச் செல்வார். அப்போது அவர் விழிசிட்டியில் தலைமை ஆசிரியர்.

பண்டிதர் கதிரிப்பிள்ளையவர்கள் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களிடம் மாணைக்கராய்க் கல்வி கற்றவர்; செய்யுள் செய்வதில் மிகக் காதுரியம் வாய்ந்தவர்.

அவர் விழிசிட்டியில் தலைமை ஆசிரியராயிருந்து இளைப்பாறியபின் அவரை ஒரு முறை விழிசிட்டியில் அவரது வீட்டிற் சந்தித்தேன். அதற்குக் காரணர் கதிரிப்பிள்ளைப் பண்டிதர் அவர்களின் புதல்வர் உமாமகேஸ் வரன் ஆவர். குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களால் எழுதி வெளியிட்டப்பட்ட வினைப் பகுபத விளக்கம், இலக்கண சந்திரிகை என்ற நூல்களை மறுபிரசரம் செய்வது பற்றி ஆலோசிப்பதுதான் அச்சந்திப்பின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

தமது குருவாகிய புலவரவர்களின் நூல்கள் அனைத்தும் மறுபிரசரன் செய்யப்பட்ட வேண்டுமென்பதில் அவருக்கிருந்த அளவுகடந்த ஆர்வத்தை அப்போது நான் அறிந்து கொண்டேன். பிரசரஞ் செய்யும்போது கவனிக் கப்படவேண்டிய பயனுள்ள பல குறிப்புக்களை அவர் அப்போது கூறினார். அந்த நூல்கள் வெளிவந்த வரலாறுபற்றியும் கூறினார். வித்துவான் ஈப்பைய பிள்ளை அவர்களிடமும் பண்டிதமணி சி. கணபதி பிள்ளை அவர்களிடமும் முன்னுரைகள் பெற்று மறுபிரசரம் செய்வது நல்லதென்று கூறியவரும் அவரே.

பண்டிதர் கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள் பழைய மரபிற் கல்வி கற்றவர், அதற்கேற்ற பண்பாடுள்ளவர். படித்தவர்களை நன்கு மதிக்கும் நற்குணம் வாய்ந்தவர்.

எப்படி நான் மறப்பேன்?

பன் ஞாலை ச. சண்முகநாதன்

அறுபது அண்டுகளுக்கு முன்..... சிவநெரியும் செந்தமிழும் திகழ்ந்தொளிரும் ஒலைக் குடிசை ஒன்று சுற்றிலும் கழுகும் வாழையும் குளிர் நிழலை எந்தோழும் தந்துதவிச் செழித்திருக்கும். முகப்பிலுள்ள கழுகு களிலோ வெற்றிலைக் கொடி பற்றிப் படர்ந்து அசைந்தாடி வரவேற்கும். எனக்கு ஏடு தொடக்கிக் கல்வி கந்த குருதேவரின் இருப்பிடந்தான் அது. இராவிலங்கே நானும் மற்றுள்ள சில மாணவரும் சத்தமின்றிப் பாடங்களை மனனஞ்ச செய்துகொண்டிருப்போம்.

பகல் முழுதும் பள்ளிப் பணியும் மாலை முழுதும் தோட்ட வேலையும் செய்த எங்கள் குருதேவர் இராவான் பின்பாவது ஓய்ந்திருந்ததில்லை. வாரி முடித்த குடுமி, நீலு துலங்கும் நெற்றி, நாலுமழ வேட்டி என்ற கோலத்தில் நாற்காலியில் வந்தமர்ந் துவிடுவார். ஆசிரியரைக் கண்டதும் ஒவ்வொருவராக எழுந்து முதல்நாள் அவர் படிப்பித்த நிகண்டுப் பா, நன்னூற் சூத்திரார், நீதிதூற்பாக்கள் என்பவற்றைச் சொல்லுவோம். படிப் பித்த விஷயங்களில் விணக்கள் விணவி மீட்டலப்பியாசஞ்ச செய்த பின்பே புதிய பாடத்தைக் கொடுக்கவார். இடையிடையே பாரதம், இராமாயணம், புறநானாறு முதலிய இலக்கியங்களிலிருந்து தாம் கற்பிக்கும் விஷயத்துக்குப் பொருத்தமான பகுதிகளை எடுத்துக் கூறுவார். துணுக்குக்கள், கதைகள் மூலம் அவற்றை விளக்குவார்; இரசிக்கவைப்பார். இங்ஙனம் தன்னிடம் வரும் மாணவருக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்றநால்களை ஆண்டுக்கணக்காக இரவு பகல் பாடம் சொன்ன அரிய பணிக்காக எவரிடத்தும் எப்போதாவது ஒரு துட்டேனும் அவர் பெற்றதில்லை. கல்வியெனும் அமிழ்தை அள்ளி அள்ளி வழங்கிய அந்த வள்ளலை — நல்லாசானை — எப்படி நான் மறப்பேன்?

தாம் பணி புரிந்த பள்ளி எந்தானும் நிலைத்திருக்க எத்தனையோ பாடு பட்டுக் கட்டிடங்கள் கட்டி வளர்த்தார். என்னையும் அங்கு பணிபுரியப் பணித்து, கல்வியுங் கலையும் ஒழுக்கமும் உயர்வும் இங்குள்ளார் பெற

வேண்டிக் கடமை உணர்வுடனே தலைமை அபிராயிருந்து உதவி ஆசிரியரை ஊக்குவித்துத் தூண்டி, பிழைகளையார் தம்மாட்டிஷைக்கினும் பொறுத்து, ஆக்க வேலைகளை அவ்வப்போதே செய்து முடித்து எமையெல்லாம் பாதுகாத்த பண்டிதரே நும்பெருமையைப் போற்றிப் புகழ்வ தன்றி எப்படி நான் உமை மறப்பேன்?

வாழ்வு தாழ்வு இரண்டிலும் உற்ற நண்பன் காநிப்பிள்ளை உபாத்தி யாயர் ஒருவரே என என் தந்தை சொல்வார். அதனாலன்றே தன் அன்மாமனிதனை — சீடனாக்கினார். எத்துணை நேசத்தோடு சாகும் வரையும் பருக்கென்னைச் சீடனாக்கினார். எத்துணை நேசத்தோடு சாகும் வரையும் சிறியேன்மீது அன்பு செலுத்தினீர்.

எதற்கும் சலியாத திடசித்தனை — எவருக்கும் நன்மையே செய்த மாமனிதனை — மக்கள் மதித்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை.

நான் எழுதிய நாடகங்களுக்கு அருமையான மெட்டுக்களில் அழகாகப் பாப் புனைந்து தந்து பாராட்டுப் பெறச் செய்தீர். ஆபத்து வேளைகளில் ஆறுதலும் ஆலோசனைகளும் நல்கினீர்.

ஆசிரியப் பெருந்தகையே கற்பித்த இலக்கியங்களை இன்று நினைக்கினும் சுவைக்கின்றதையா. என்றுமைக் காண்போம் இனி.

ஆளுமை

பண்டிதர் அவர்களுடைய ஆளுமை அசாதாரணமானது. அவர்கள் பிரசன்னமாயிராத வேளைகளிலும் அதன் வியாபகத்தைக் கண்டு வியந்து விச்மிதமுற்றார்கள் பலர். இரண்டு உதாரணங்கள் :

ஒன்று,

திமர்ப் பரிசோதனைக்கென வந்த அந்தநாளைய வடபெரும்பாக வித்தியா தரிசகர் சம்பவத்திரட்டேட்டிலே புலப்படுத்திய வியப்பு :

Regular work was going on though the Head Teacher was absent. All the six teachers who were present had prepared notes of lessons and were doing systematic work.

I am pleased with the general tone of the school.

26-8-35

K. S. Arulnandhy

D. I., N. D.

மற்றையது,

பண்டிதரவர்கள் தமது மனைவியின் சுகவீனங் காரணமாகக் கொழும் பிலே நின்றபோது உதவியாசிரியர் ஒருவர் புலப்படுத்திய வியப்பு :

பாடசாலை வேலைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றன. யான் காலை 8 மணிக்குப் பாடசாலைக்குப் போய்விடுவேன். பரதன் இராமரூடைய பரதுகை வைத்து ஆண்டதுபோல் எல்லாரும் நடக்கின்றார்கள். வெளி வேலைகளிலும் மிகுந்த கவனம்.

பண்ணுலை,

21-09-50.

இங்ஙனம்

அன்புடைய

கா. குஞ்சிதபதம்

‘சலமிலன்’

விழிசிட்டி
வ. சி. சிவஞானம்

சூமார் நாற்பத்திரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னெரு நாள்..... அமைதி நிறைந்த காலை நேரம்: விழிசிட்டி, தமிழக கலவன் பாடசாலையிற் சிரேட்ட வகுப்பிற் சமய பாடம் நிகழ்கிறது. பண்டிதர் சி. க்கிரிப்பிள்ளை உபாத்தி யாயர் அவர்கள் திருவருட்பயன் குறள்கள் முன்றுக்கு விளக்கம் தந்துகொள்ள டிருக்கிறார்கள்.

“நலமிலன் நண்ஞார்க்கு நண்ஞாளினர்க்கு நல்லன்
சலமிலன் பேர்சங் கரன்”

என்பது அவற்றுள்ளேறு:

“இறைவனுக்குச் சங்கரன் என்றெரு பெயருள்ளு: சகத்தைச் செய்ப வன் என்பது அப்பெயரின் பொருள். இறைவன் வணங்குபவர்களுக்கு அருள் புரிவான். தன்னை வணங்கர்தவர்களுக்கு அருள் செய்யமாட்டான். தன்னை வணங்கியோர்மீது விருப்போ, தன்னை வணங்காதவர்மீது வெறுப்போ கொள்ளும் இயல்பினால் அல்லன் இறைவன். அவன் விருப்பு வெறுப்பற்றவன்.”

பொழிப்புரையின்பின் பதவுரையும் விளக்கங்களும் தந்தார். பின்னெரு கேள்வி கேட்டார்:

வணங்குபவர்களுக்கு அருள் செய்கின்றன. வணங்காதவர்களுக்கு அருள்செய்யவில்லை. இறைவனை விருப்பு வெறுப்பற்றவன் என்று கூற முடியுமா? - இதுதான் கேள்வி. மாணவர்களுக்கு விடை சொல்லத் தெரிய வில்லை. அவரே விளக்கினார்:

“மரம் தனக்குக் கீழே வருபவர்களுக்குத் தான் நிழலைக் கொடுக்கும். தூரத்தே நிற்பவர்களுக்கு நிழலைத் தராது. ஆனால், தனக்குக் கீழே வந்தாகமுள்ளவர் நீர்நிலைக்கு வந்து வேண்டியமட்டும் நீரை அள்ளிப் பருசித் தாகத்தைத் தீர்க்கவாம். நீர்நிலைக்கு வராவிடின் தாகத்தைத் தீர்க்க முடியாது. இதனால் நீர்நிலைக்கு, வந்தவன்மீது விருப்போ வராதவன்மீது வெறுப்போ ஏற்படுவதில்லை.”

சலமிலன் என்பதற்கு உதாரணங்களாக நிழல் தரும் மரத்தையும் தாகந் தீர்க்கும் நீர்நிலையையும் அன்று காட்டினார்கள். நாலைந்து ஆண்டு களின் பின் சலமிலன் என்பதற்குப் பொருத்தமான உதாரணம் அவரே என்று நான் எண்ணினேன்.

இலக்கிய இலக்கண சமய நூல்களிற் பரந்த அறிவும் ஆழந்த புலமை யும் மிக்கவர். எல்லோருடனும் இனிய சுபாவத்துடன் பழகும் இயல்பினர். கல்வி கற்கவென்று தம்மை நாடி வந்தவர்களை உபசரித்து எவ்வித பிரசியுபகாரமுங் கருதாது நாள்தோறும் நீண்ட நேரம் கல்வி கற்பித்தவர். தன்னிடம் கல்வி கற்றவர்மீது அளவு கடந்த அன்போ, தன்னிடங் கல்வி கற்காதவர்மீது வெறுப்போ கொள்ளாதவர். கற்பித்தல் வாழ்க்கையின் கடமை எனச் செயற்பட்ட ஒரு கர்மசீரர். எனவேதான், அவரைச் சலமிலன் என எண்ணினேன்; என்னுகின்றேன். துன்பச் செய்திகளைக் கேட்டுப் பெருந்துயரடைதலோ இன்பச் செய்திகளைக் கேட்டுப் பெருமகிழ் வெய்துதலோ அற்ற சலனமடையா இதயங் கொண்டவர். இன்பதுன்ப நிகழ்வுகளை விருப்பு வெறுப்பின்றி ஏற்கும் உயர் மனோநிலை பெற்ற உத்தமராகையாலேதான் அவரைச் சலமிலன் என்பதற்கு உதாரண புருஷராக கிணேன்.

அறியாமையை அகற்றி ஞானத்தை வழங்குபவன் குரு. அரசு குமாரர்கள்கூடக் குருவின் ஆச்சிரமத்தில் தங்கியிருந்து அவருக்குப் பணிவிடைகள் செய்தே கல்வி கற்றனர். இன்று சாதாரணரின் பின்னைகளுக்கே ஆசிரியர் வீட்டில் வந்து கல்வி கற்பிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. கால ஒட்டத்திற் குரு சீட முறைக் கல்வி அருகிவிட்டது. கல்வி கற்பித்தலைக் கடமையாக ஏற்றவர்கள் உபாத்தியாயர்கள் எனப்பட்டார்கள். இவர்கள் கற்பித்தலைத் தமது கடமையாக ஏற்றவர்கள்; உயர்ந்த ஒழுக்கசீலர்கள்; உத்தமபண்பினர்; சமுதாயத்துக்கு வழிகாட்டியாக வாழ்ந்தவர்கள்; சமூகத்தால் மதிக்கப்பட்ட பெருமக்கள். உபாத்தியாயர் நிலை மாறிய பின் கோன்றிய வர்கள் ஆசிரியர்கள். இவர்களிற் பெரும்பாலோர் தொழிலின் நிமித்தம் கற்பித்தலை மேற்கொண்டவர்கள்.

கதிரிப்பிள்ளைப் பண்டிதர் அவர்கள் உபாத்தியாயர். அதுவுங் தலைமை உபாத்தியாயர். அவரின்கீழ்க் கடமையாற்றிய உபாத்தியாயர்களிற் பெரும் பாலோர் அவரின் நன்மானுக்கர்களேயாவர். கற்பிக்குஞ் சேவையிலீடுபட்டோரை உபாத்தியாயர் என்று அழைப்பது அவரது வழக்கம். கல்வி உலகில் உபாத்தியாயர்கள் காலம் ஒரு பொற்காலம். அவர்கள் தனித்துவம் மிக்கவர்கள். நந்தப் பொற்காலக்கில் வாழ்ந்த இலட்சிய புருஷர்தாம் பண்டிதர் சி. கதிரிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் அவர்கள். இவர் தலைமை உபாத்தியாயராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெறும்வரை கற்றல், கற்பித்தல், பாடசாலைச் சேவைகள் தவிர வேறு வருமானந் தருந் தொழில் எதுவும் மேற்கொண்ட தில்லை. சமய சேவை, சமூக சேவைகள்கூட இளைப்பாற்றிய பின்னரே புரிந்தவர். சிந்தனை, சொல், செயல் மூன்றையும் கடமைக் காலத்திற் கல்விப் பணிக்கே அர்ப்பணித்த கர்மவீரர் அவர்.

அவர், தாம் தலைமைதாங்கிய பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காக அயராது உடைத்தார். அவர் எவர்மீதும் பொருமை கொண்டதில்லை. அவர்மீதும் எவரும் பொருமை கொண்டதில்லை. அவர் எவர்மீதும் பகை கொண்டதில்லை. எரும் அவர்மீதும் பகை கொள்ளவில்லை. எல்லோர்மீதும் அன்பைச் சொரிந்தார். யாவரும் அவர்மீது அன்பைச் சொரிந்தார்கள். கொடிய விஷப்பாம்பும் குழலுக்கு (மகுடி) அடங்குவதுபோன்று எத்தகைய கொடியார்களும் அவரின் சாந்தத் திருமகத்தீன் முன் அமைதி காத்தனர். அவரிடம் அடக்கம், பணிவடைமை, இன்சொல் ஆகிய நற்பண்புகளும் திகழ்ந்தன. இவை முகாமையாளரையும், ஆசிரியர்களையும், மாணவர்களையும் பெற்றேர்களையும், மற்றேர்களையும் அவருடன் ஒத்துழைக்கவைத்தன; பாடசாலை வளர்ந்தது.

மாணவர்களுக்கு நூற்கல்வி மட்டுமன்றி ஒழுக்கத்தையும் புகட்டியவர். மாணவர்களின் ஒழுக்கத் சுக்கு முக்கிய இடம் அளித்தவர். ஒவ்வொரு ஆசிரியருடைய தனித் திறன்களையும் உணர்ந்து அவர்களுக்கேற்ற பாடங்கள் பறவேலைகள் என்பவற்றைத் திட்டமிட்டு மாணவர்களுக்குப் பயன்படுத்தியவர். மாணவர்களின் திறன்களை அரிந்து அவற்றை அவர்கள் வளர்க்க ஆர்வங் கொடுத்தவர். சிரேட்ட வகுப்புகளைத் திறப்பட நடாத்தி இவ்வகுப்புகளிலே தொலைவி லூள்ளபல் கிராமங்களில் இருந்து மாணவர்கள் வந்து கற்கும் நிலைய ஏற்படுத்தியவர். பரீட்சைப் பெறுபேற்களோ மெச்சத் தகுந்தவையாக அமைந்தன. சமய விழாக்கள், பரிசளிப்பு விழா, விளையாட்டுப் போட்டி போன்ற புறவேலைகளையும் அவரது தலைமைத்துவ காலத்திலே திறம்பட தடாத்தினார். விழிசிட்டி, சிவஞான வித்தியாசாலையில் நீண்ட காலம் கடமையாற்றிய தலைமை உபாத்தியாயர் என்ற வரலாறு படைத்தவர் இவர் ஒருவரே. இவரது காலத்தில் உபாத்தியாயர்கள், பெற்றேர்கள், மற்றேர்கள் நிதி உதவி கொண்டு பிரதான மண்பைம் அமைத்த பெருமையும் இவருக்குண்டு.

இலக்கணம், இலக்கியம், சமயம் என்பன கற்பிப்பதில் வல்லவர். எவரையும் கவர்ந்திமுக்கும் மென்மையான இனிய குரல் வளம்; மனசிற் பதியக்கூடிய வசனங்கள்; கருத்துக்களை நினைவுகூர வைக்கும் வினாக்கள்; பல நூல்களிலிருந்து உதாரணங்கள், எடுத்துக்காட்டுக்கள் — இவை அவரின் கற்பித்தவில் நான் கண்ட விசேஷ அம்சங்கள்.

இலக்கியப் பாடல்கள் கற்பிக்கும்போது அப்பாடலுக்குரிய சந்தத்தோடு அரும்பத விளக்கம், பொழிப்புரை, பதவுரை, விளக்கவுரை என்பன கூறிய பின், இலக்கண விளக்கங்கள் தருவார். கற்பிக்கும் விடயத்தோடு எவ்வகையிரும் தொடர்புள்ள வேறு நூல்களில் ஏதாவது பாடல் இருப்பின் அதனை வெனும் தொடர்புள்ள வேறு நூல்களில் ஏதாவது பாடல் இருப்பின் அதனை வெனும் கூறி ஒப்புநோக்கிச் சுவைக்கவைப்பார். அவர்களின் பரந்த நூலறிவையும் கூறிய அவரிடம் கற்றவர்களே ஓரளவு அறிய முடியும். மும் ஆழந்த புலமையையும் அவரிடம் கற்றவர்களே ஓரளவு அறிய முடியும்.

விழிசிட்டி, நூனவைரவ சுவாமி ஆலய பரிபாலனசபைத் தலைவராக இருந்து பாரிய திருப்பணி வேலைகளை நிறைவற்ற உதவினர். நடராசவிலாச ஐக்கியநாளைய சங்கம், பார்வதி பண்டகாலை என்பவற்றிற் பதவி வகித்து இவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் உதவினர்.

தலைமை உபாத்தியாயர் அவர்கள் எப்போதும் தூய வெண்மையான உடையையே அணிவார்கள். அவரது உள்ளமும் அவரது உடையையேப் போன்று தூயது; புனிதமரனது. அவர் மிகுந்த கடவுள் பத்தியுடைய வர். நூனவைரவ சுவாமிமீதோ அளவிறந்த பத்தி கொண்டவர். தனது பத்தியை வேடம்போட்டுக் காட்டத் தெரியாத பெருந்தகை அவர். புகழ்பூத்த புலவரிடம் கல்வி கற்கும் வாய்ப்புப் பெற்றும், பரந்த நூலறிவும் ஆழந்த புலமையும் பெற்றும், வித்துவச்செருங்கு என்பது துளிகூட இல்லாதவர். தான் பெற்ற கல்வியையும் அறிவுயும் வியா பாரப் பொருளாக்காதவர்; விளம்பரப் பொருளாக்காதவர். அவற் றைத் தனது புகழுக்காக்கூடப் பயன்படுத்தாத புண்ணியசிலர். கற்றேரையும், மற்றேரையும் மதித்து நேசித்து நடந்தவர். உயர்ந்த தோற்றும் கொண்டவர்; அவரது உள்ளமும் உயர்ந்தது; அறவும் உயர்ந்தது; அன்பும் உயர்ந்தது; குணங்களும் உயர்ந்தவை.

காத்தருள்வதுறன் கடன்

குருமணிகள் வாரிக் குதித்தருவி நன்னீர்
பெருகு நகுலைப் பிறங்கல் — வருமுனையே
நாத்தழும்ப ஏத்துகிறேன் நாளும் பிணி துடைத்துக்
காத்தருள்வ துன்றன் கடன்.

நகுலேஸ்சரத் திருவிரட்டை மணிமாலை : 15

எப்போழ்திலுண்டோ உனைப்பெறு நாள்...?

பண்டிதர்

ப. இரத்தினசாமிக் குருக்கள்

செல்வழங் கல்வியுஞ் சிறந்தோங்கும் விழிசிட்டி என்னும் கிராமத் தில் வேளாண்குல திலகர் விநாயகர் சின்னத்தூர்பி செய்த தவப்பயனால் நற்குண நற்செய்கைகள் படைத்த புத்திரனுகத் தோன்றியவர் பண்டிதர் அவர்கள். இவரின் மதிநுட்பத்தைக் கண்ட தந்தையார், கல்வி கற்பிக்க விரும்பித் தன் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள பாடசாலையிற் சேர்ந்தார். கற்பிக்கும் ஆசிரியராக அங்கே அமைந்தவர் தெல்லிப்பழை இராமசாமி ஐயரின் புதல்வரான் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் (சின்னத்தம்பி ஐயர்) ஆவர். இவர் சைவமதாசாரங்களிற்றவருத் ஒழுக்கமுடையவர். வடமொழி, தென்மொழி இரண்டிலும் திறமையுள்ள வித்துவசிரோமணி குமாரசவாமிப் புலவர் அவர்களிடம் ஏழாலையிற் கற்றவர். ஐயர் அவர்களிடம் புராண இதிகாசங்களையும், சொல்லிலக்கணம், பொருளிலக்கணம், குறள், நிகண்டு முதலானவற்றையும் கற்றுணர்ந்தனர். இவரின் திறமையைக் கண்ட ஐயர் அவர்கள், பிற்காலத்திற் சிறந்த ஓர் புலவருக வரக்கூடும் என்பதை மனசிரி கொண்டு தமிழ்ச் சங்கப் புலவரான கன்னகம் அ. குமாரசவாமிப் புலவர் அவர்களிடம் சேர்த்தனர். புலவர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் நாவலர் வித்தியாசாலையில் உயர்தர வகுப்பிற் சேர்த்துக் கற்பித்துவந்தனர்.

கல்வி பயின்று முடிந்த பின்னர் தன் தந்தையாரின் பிரயாசத்தை யும் வடியாதிபத்தையுங் கவனித்து உதவி புரிந்துவந்தனர். அத்துடன் வீட்டிலேபிருந்து கணிதம், பூமிசாஸ்திரம் முதலானவற்றையும் பயின்று ஆசிரிய கலாசாலையிற் சேர்ந்து அப்பரீட்சையிற் சித்தியடைந்து அங்கு பயிற்றப்பட்டு ஆசிரியராக வெளியேறித், தமது கிராமத்தில் உள்ள விழிசிட்டி சிவஞான வித்தியாசாலையிற் கல்விகற்பித்துத் திறம்பட நடாத்தித் தலைமையாசிரியர் பதவி வகித்து எல்லோருடைய நன்மதிப்பையும் பெற்றவராய் இனைப்பாறினர்.

இவர் புராண இதிகாசங்களுக்குச் சுவைபட உரையாற்றும் வன்மையடையவர். கேட்போர் மனத்தைக் கவரக்கூடியதாக மதுரமான மெய்ப்பாடு தோன்றச் செய்யும் கவிபாடுந் திறமையும் ஆசிரியரிடத்தே அமைந்திருந்தது. தன்னிடத்தே வரும் மாணவர்களுக்கு நிகண்டு, நன்னூல், அந்தாதி முதலியவற்றையும் இராக் காலங்களில் புராண இதிகாசங்களையுங் கற்பித்தனர்.

இவரிடம் பாடங் கேட்டவர்களில் அடியேனும் ஒருவன். பாடம் கேட்குங் காலங்களில் மாணவர்களாகிய நாங்கள் நல்ல நாதஸ்வரக் கச்சேரி களைக் கேட்பதற்காக ஆசிரியர் அவர்களுடன் திருவிழாக்களுக்குச் செல்வது வழக்கம். ஒராமுறை வடதேசத்திலிருந்து வந்த நாதஸ்வர வித்து வான் ஒருவர் சிம்மெந்திர மத்தியம் என்ற இராகத்தைச் சிறப்பாக ஆலாபனை செய்தனர். அப்போது இப்பக்கங்களில் அது பழக்கத்தில் இல்லை. வீடு திரும்பும்போது ஆசிரியர் அவர்கள் அந்த இராகத்தை இப்படியே ஆலாபனை செய்தபடி வந்தார்கள். அவர்கள் ஏசுந்தத்திரான். அப்படியே ஆலாபனை செய்தபடி வந்தார்கள். அவர்கள் தினங்களின் பின் தெல்லிப்பழை நொத்தாரிஸ் துரையப்பா அவர்கள் ஆசிரியர் அவர்களைப் புராணப் படிப்புக்கு அழைத்தார்கள். படிப்பு துர்க்கையம்மன் கோயிலிலே நடந்தது. தேயிலர் துரையப்பாவும் நொத்தாரிஸ் அவர்களோடு சேர்ந்து படிப்பை நடத்தினார்கள்; ஆசிரியர் அவர்கள் என்னை அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்கள். போகும்போது ‘இன்று சிம்மெந்திரமத்திம் வாசிக்கலாமா?’ என்று கேட்டேன். ‘உரிய பத்திக்குப் பொருக்க மாலை வாசிக்கலாம்’ என்று சொன்னார்கள். ஆசிரியர் பயன் சொல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்தது. நான் சிம்மெந்திரமத்திம இராகத்திற் பாடல்களை வாசித்தேன். அன்றைய தினம் யாழ்ப்பாணத்திற் பிரசித்தி பெற்ற உரையாசிரியர்கள் பலரும் வந்திருந்தார்கள். ஆசிரியர் தாழு இனிய குரலிற் பயன் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். சபை அப்படியே அசை வற்று இருந்து கேட்டது. ஒருவர் நான்கு பாடல்களுக்கு மட்டுமே உரை சொல்லவேண்டும் என்று இரண்டு துரையப்பாக்களும் விதிசெய்திருந்தார்கள். நான்கு பாடல் முடிந்ததும் “இன்னும் நான்கு பாடல்களுக்குப் பொருள் சொல்லவேண்டும்” என்று ஆசிரியரை அங்கிருந்தோர் வேண்டினர். அவர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள். மீண்டும் ஒருமுறை மேலும் நான்கு பாடல்களுக்குப் பொருள் சொல்லும்படி வேண்டியபோது தொடர்ந்து பயன் சொன்னார்கள். அன்றைய தினம் அப்படிக் கேட்கப் பட்டவர் நம்முடைய ஆசிரியப்பிரான் ஒருவரே என்பதால் நான்டைந்த மகிழ்ச்சி சொல்லுந்தரமன்று.

கன்னகம் குமாரசவாயிப் புலவர் அவர்களிடம் சில நூல்களை வாங்கு வதற்காகச் சென்றபோது ‘யாரிடம் படிக்கிறீர்’ என்று புலவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். ஆசிரியர் அவர்களுடைய பெயரைச் சொன்னதும் புலவர் அவர்கள் முகமலர்ந்தார்கள். நான் கேட்ட நூல்களையும் வேறுஞ் சில நூல்களையும் அவர்கள் உபகரித்தார்கள். நூல்களுக்கான கிரயத்தைப் பெற மறுத்துவிட்டார்கள். “குசிரிப்பிள்ளை உத்தமமானபிள்ளை. என்னிடம் படித் தவன். நன்றாகப் படிப்பிப்பான். போய் நன்றாகப் படியும்” என்று அவர்கள் என்னை ஆசிரவதித்து அனுப்பிரெக்கள். எங்களுடைய ஆசிரியர் மீது அவர்களுடைய குருவாகிய புலவர் அவர்கள் எவ்வளவு அன்பு வைத்திருந்தார்கள் என்பதை அறிந்து விம்மிதமுற்றவனும் வீடு திரும்பினேன்.

தக்கோர் புகமத் தாரணி வாழ்ந்த தனிமுதல்வா புக்காய் சிவகதி யென்றிடும் போதிற் புலமொடுங்க மிக்காய் நின்பாச மீர்த்திட அந்தோ செயிழிந்தோம் எப்போழ்தி இண்டோ வினைப்பெறு நாளில் வுகினிலே.

எழுத்தறிவித்த இறைவன்

பொற்கலந்தம்பை பொன் கருணாகரர்

1920 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாகம் எமக்கு அசுஷாரம்பஞ் செய்து வைத்த போதே அபர்களை முதன் முதலிலே தரிசித்தேன். ஐந்தாம் வசப்புப் படிக்கும் போது அடியேன் இரவிலும் அதிகாலையிலும் தாது இல்லத்திலிருந்து படிக்கும் படி கட்டளையிட்டார்கள். இரவில் நிகண்டி, நன்னூல், யாப்பிலக்கணார், நைடதம், பாரதம், இராமாயணம், முதலிய நால்களைப் படிப்பித்தார்கள். பதின்னான்காம் வயசிற செய்யுள் இயற்றத் தொடங்கி விட்டேன்.

ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி பெற ஆசிரியரவர்கள் சென்ற மையின் அளவெட்டி பொ. அருண சல உபாத்தியாயர் வித்துவான் கணைச்சர் அவர்களிடம் இலக்கணம் படிப்பதற்காக அழைத்துச் சென்றார். அப்போது ஐயர் அவர்கள் 'நன்னூல், யாப்பிலக்கணம் யாரிடம் 'டித்தீர்' என்று விடுவினார். எமது ஆசிரியரின் திருநாமத்தைக் கூறினேன். ஐயர் அவர்கள் 'கதிரிப்பிளைப் பண்டிதர் புலவரிடம் முறையாகப் படித்தவர். ஒழுக்கம், விவேகம், அடக்கம் உடையவர்' என்றெல்லாம் பாராட்டி மகிழ்ந்தார். ஐயர் அவர்களின் வார்த்தைகள் எமது உள்ளத்தைப் பூரிப்படையச் செய்தன.

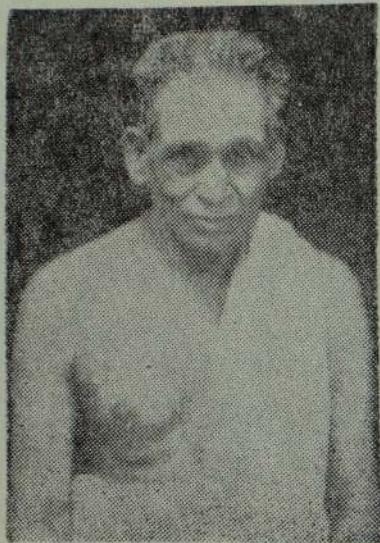
தாய்நாட்டிற் சிதம்பரத்கிற பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியார் அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள் வீட்டிற் பல வாழ்த்துப் பாக்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. செட்டி யார் அளவெட்டிக்கு வந்தபோது

அளிக்கப்பட்ட உபசரணைப்பா அவற்றுள் நடுநாயகமாகத் தொங்கவிடப் பட்டிருப்பது கண்டு மகிழ்ந்தேன். எமது ஆசிரியரின் தலைசிறந்த மாணவராகிய பண்டிதர் முத்தையா என்பவர் நமது ஆசிரியரைக் கொண்டு பாடுவித்தபாக்கள் அவை. எனவே, அப்பாடல்களைச் சுட்டிக் காட்டி, 'இவை எமது குருமுர்த்தி களின் பாடல்கள்' என்றேன்.

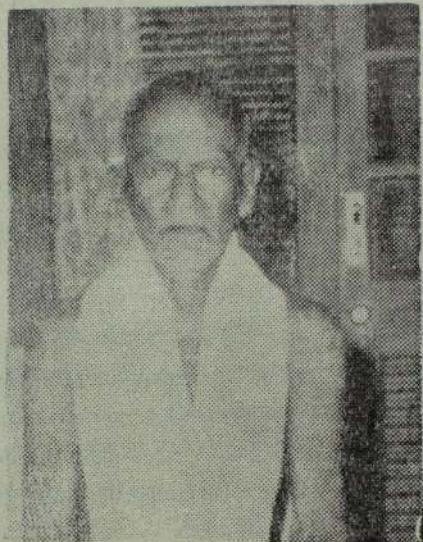
புன்முறுவல் பூத்த செட்டியார் 'ஓரு தமிழ்ப் புலவன் பாடிய பாடஸ் கள் அப்பன், இவை' என்று கூறிக் குதூகவித்தார். அப்போதும் யான் கொண்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை.

ஆசிரியரவர்களுக்கு அக்ஷராப் பியாசம் செய்து வைத்தவர் அவர்களுடைய தாய்மாமனூர் கணபதிப் பிள்ளை உபாத்தியாயர் (கணபதிச் சட்டம்பியார்) அவர்கள். பெரிய தந்தையான காசிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் (காசிச்சட்டம்பியார்) பின்னர்க் கற்பித்தார். காசிப்பிள்ளை உபாத்தியாயரிடம் வெளியூர்களில் இருந்து வந்து கல்வி கற்றுப் புலமை பெற்றோர் பலர். இவர் மைந்தரான ஆறுமுகம் (ஆறுப்பிள்ளை) அவர்கள்

சிறந்த உரையாசிரியாக விளங்கிய வர்கள். இவர்கள் தர்க்கசங்கிரகத் திற் சிவஞான சுவாயிகள் மொழி பெயர்ப்பைப் பிழை என்று உலகிற் கெடுத்துக்காட்டியவரும் புலியூர்ப் புராணம் பாடியவரும் அபாராயான விவேகியுமான் வித்துவான் சிவானந்தையர் அவர்களுடைய அன்புக்குரிய மாணவர். இவர்களே பல வழியிலும் நம்மை நல்லாற்றுப் படுத்திய எமது கந்தபுராண ஆசிரியர். கந்தபுராணத்தைப் பலமுறை ஏட்டில் எழுதும் பேறுபெற்றவர். தெல்லிப்பழை குருநாதகவாமி கோயிலிலும் காரைநகர் கதிர்காம கவாமி கோயிலிலும் இவர்கள் எழுதிய கந்தபுராண ஏட்டுச் சுவடிகள் இன்றும் உள்ளன.

எமது ஆசிரியக்கு முன்தோன் நிய விகவநாதர் அவர்களும் எமது ஆசிரியர்களில் ஒருவர். இவர்களை

இங்கிலீச் சட்டம்பியார் என்று சொல்லுவார்கள். தமது தாய்மாமனூரான கணபதிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் போலத் தேவாரப் பண்களை இவர்கள் இனிப்பொடி ஒதுவார் கால். ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் ஆங்கிலக்கல்வி பயின்ற வர்கள். தமிழிலும் மிக்க பாண்டித் தியம் உடையவர்கள். பாரதத்தை இவரிடமே பயின்றேன். விழிசிட்டி ஞானவெரவசவாமி ஆலயக் கந்தபுராணப்படிக்கு வித்துவசிரோமணிந. ச. பொன்னர்பலபிள்ளை அவர்களும், வந்து போனவர் என்பதாக இவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். திரு. பொ. கைலாசபதி அவர்களைப் பண்டிதம் மனி முனி வரென்று கூறுவார்கள். இவர்களையான முனிவராகவே மதித்து வழி பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். விரதநாளில் அநுஷ்டானம் பார்த்துச் செபம் செய்து கொண்டிருந்த படியே ஆவி நீங்கப் பெற்ற புண்ணிய சீலர்.

இவர்கள் இவருக்கும் இளையவரான எமது ஆசிரியரிடத்திற்

சாந்தம், தருமம், கெய்வபக்கி, குருபக்கி முதலிய குணங்களுடன் அஞ்சா நெஞ்சமும், வீரமும் இருந்தமையே உணர்ந்திருக்கிறேன்.

கமார் ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் கந்தபுராணபடனம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அப்போது நல்ல உரையாசிரியர்களாய் இருந்தார்கள் நவாலி தம்பையா உபாத்தி யாயர், தம்பி அப்பா உபாத்தியாயர், ஏழாலை பொன்னையா, மாணிக்கத்தியாகாஜ பண்டிகர், த. குமாரசவாமி பிள்ளை, சோமாஸ்கந்த பண்டிகர், விழிசிட்டி கணபதிச்சட்டம்சியார், விழிசிட்டி காசிச் சட்டம்பியர், கா. ஆறுமுகம், அளவெட்டி சண்முகம், சரவண முத்தர், நன்னியர், காசியர், செல்லத் துரைனியர், குநநாதக்குருக்கர் முதலியோர். இவர்கள் மத்தியில் எமது ஆசிரியர் தமையஞ்சைப் போல, மாமனுர் கணபதிச்சட்டம்சியாரைப்போல இனிமையான குரலோசை உடையவர். வாசிப்பவர் எந்த இராகத்தில் வாசிப்பாரோ அதே இராகத்தில் நல்ல இலக்கணமுடிபுஞ் சொல்லி அறிஞர்கள் பலராலும் பாராட்டப்பட்டவர்.

எமது ஆசிரியரவர்கள் நல்ல சிந்தனை சக்தியும் ஞபகசக்தியும் உடையவர்கள். சிந்தாமணி, இராமாயணம், இரகுவம்சம், நன்னூல் தொல்காப்பியம், பாரதம் என்பவற்றில் நல்ல ஆட்சி உடையவர்கள். வடமொழிப்பபயிற்சியும் நன்குடையவர்கள். கற்பிக்கும்போது ஏற்ற சந்தர்பங்களில் அரியபல சோலாகங்களைக் கூறிக் கற்பிக்க எடுத்துக் கொண்ட பொருளைத் தெளிவுபடுத்துவார்கள். எத்தகைய கடினமான விடயத்தையும் மாணவர்கள் எளிதாக உணர்த்து கொள்ளும்படி

விளக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள். பாடசாலையில் வறிய மாணவர்களுக்குப் புத்தகங்களுடன் உபகரணங்களும் கொடுத்துக் கற்பித்தவர்கள்.

இவருடைய திருக்கு மாரணமாகேஸ்வரம் பிள்ளையும் வடமொழி, தென்மொழி, ஆங்கிலம் ஆசிய மும்மொழிகளிலும் வல்லுநராய் நல்ல பேச்சாளாராகவும், எழுத்தாளராகவுந் தந்தையாரைப் போல நல்ல தமிழ்ப் புலமை உடையவராகவும் விளங்குகின்றார்என்பதை அறிஞர் உருகு அறியும்.

எங்கள் ஆசிரியர் பேர்புகழை விருப்பாதவர். இவை இவரைத் தேடி வந்தனவேயென்றி இவர் தேடிப் போகவில்லை.

அக்காலத்தில் கிராமச்சங்கத் தில் அங்கத்துவம் பெறுவதற்காகப் பலவித செல்வாக்கும் அந்தஸ்தும் உடையவர்கள் போட்டியிடுவர். தெல்லிப்பளை நொத்தாரிசு துரையப்பா அவர்கள் கிராமசங்கத் தலைவராயிருத்த காலத்திலே எமது ஆசிரியரைப் போட்டியின்றி அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்தனர் என்றால் இவர்கள் பெருமை தான் எத்தகையது.

ஆசிரியரவர்கள் திருமணஞ்செய்து பாடசாலைக்கு வந்தபோதும் தலைமையாசிரியர் பதவியை ஏற்க வந்தபோதும், இளைப்பாறிப் பிரியாவிடை பெற்று இல்லத்திற்குச் சென்றபோதும் மாணவர்களும் ஊரவர்களும் சேர்ந்து மங்கலவாத்தியங்கள் கோவிக்க அழைத்துச் சென்ற காட்சி கண்டோர் எவராலும் என்றும் மறக்க முடியாத ஒன்றாகும். இம் மூன்று நிசழ்ச்சிகளுக்கும் மேலாவாத்தியசகிதம் அழைத்த வைபவம் அப்

பாடசாலையில் முன்னுமில்லை; பின்னு மில்லை. இதனால் எமது ஆசிரியரல் ஸர் அப்பாடசாலையே பெருமை பெற்றது.

கிரிமிலீச் சிவாலயத்திற் பிரதானமாக இருக்க வேண்டியதக்கும் மூர்த்தி இல்லாத குறையைச் சொல்லி, “நீங்களே இப்பிரதிஷ்டையைச் செய்து வைக்கவேண்டும் என்று அடியேன் கேட்டபடி அப்பிரதிஷ்டையைச் செய்து முடித்தார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லா தேவாநோட்டை புதூர் அக்கிரகாரம் முத்துக்கறுப்பன் ஸ்துபதி உருவாக்கிய 13^½ அங்குல உயர விக்கிரகத்தில் தக்கனுமூர்த்தி எழுந்தருளி இன்று அருள்பாலிக்கிண்றார். அவ்வாலயத்தின் வசந்த மண்டப வேலையையும் அழகுறப் பூர்த்தி செய்தார்கள். இச் சிவபுண்ணியங்கள்

என்றும் எமது ஆசிரியரவர்களை நினைவுட்டும்.

விழிசிட்டி ஞானனவரவங்வாமி ஆலயபரிபாலனைக்கபத் தலைவராயிருந்து பல திருப்பணிகளை எல்லோரது ஒத்துழைப்புடனும் முன்னின்று முடித்தார்கள். சுற்றுடலில் உள்ள ஆலயங்களுக்கும் தம்மாவியன்ற உதவியளித்துள்ளார்.

ஆசிரியரவர்களுடைய ஏட்டெழுஷ்து அச்செழுத்துக்குச்சமான மானது. சிறுவர்களும் புத்தகத்தில் வாசிப்பதுபோல் வாசிக்கக்கூடியது.

தமிழ்ப்புலமை, தேவாரப் பண்டுதல், இனியமிடற்றெழுவி, சங்கிதம், ஏட்டெழுத்து—இவை இவர்கள் குடும்பத்தினரின் பரம்பரைச் சொத்து.

மழை - ஒரு வருணை

சி. கந்திரிப்பிள்ளை
(இலைப்பாதை தலைவரவெளிப்பு)

வினிசிட்டி.
தெல்லிப்பாலை

அங்குலம்

வாரை கான்றுநித் திலமென ஆலிகள் மயங்கச் சிரை கான்றிடு தந்திரி நரம்பெனச் செறிந்த தாரை கான்று ரிருதுவி னெல்லையுந் தன்பாள் விரை கான்றிடு தன்மைய தாமென மேகம்.

— கச்சியப்பசிவாசாரியார்

பேகம், ஆலிகள் வாரைகான்ற நித்தில மென மயங்க, தந்திரி நரம்பெனச் செறிந்த தாரைகளை வீரைதன்பால் கான்றிடு தன்மையதாமென ஓரிருதுவி னெல்லையும் கான்ற என்க. (மேகம் தாரைகான்ற)

வாரை - முங்கில், ஆலி - ஆலங்கட்டி, மயங்க - செறிய, சிரை - இசைப்பாட்டு, தந்திரி - யாழ், ஓரிருது - இரண்டு மாசம், வீரை - பாற்கடல்.

இங்கே 6 நாள் இப்படி மழை பெய்தது.

அங்குபுள்ள அத்துண்

எங்கள் தலைவர்

செயலாளர் செ. சிவசுப்பிரமணியம்

விழிசிட்டி சிவஞானவிந்தியா காலையின் தாபகர் அம்பலச்சட்டம் பியார். அருணாசல உபாத்தியாயர் பண்டிதர் ஆ. கணக்கபை அவர்களின் பாட்டஞான காசிச்சட்டம் பியார், அவரின் மைத்துனர் கண பதிச்சட்டப் பியார் என்பவர்களை அடுத்து எங்கள் ஊரிற் கல்வி அறி வொளியைப் பரப்பிச் சட்டம்பியார் எனப் பலராலும் போற்றப்பட்ட பெருமை எங்கள் தலைவர் பண்டிதர் சி. கந்திரிப்பிளை அவர்களையேசாரும்.

விழிசிட்டி நடராஜ விலாச ஜூக் கிய நாணய சங்கம் ஆரம்பித்த கால முதல் (1940) இவ்வுலகை விட்டு அவர் மறைந்தது (1982) வரையிலான 42 ஆண்டுகள் எங்கள் சங்கத் தின் தலைவராக அமர்ந்து அரிய சேவைகள் பல ஆற்றியுள்ளார். சைவசித்தாந்த சாஸ்திர அறிவு நிரம் பியவரும் இலங்கை நிருவாக சேவையில் உயர் பதவி வகித்தவரும் சைவாசார சீலரும் வைரவப் பெருமானுக்குப் பல திருப்பணிகள் செய்வித்த வருமாகிய திரு. சி. மு. கே. அவர்களாலே தெரிவு செய்யப்பட்ட தலைவர் இவரெனில் இவர் பெருமையை விதந்துரைக்கவும் வேண்டுமோ.

எமது கிராமத்திலுள்ள பல பொது தாபனங்களின் தலைவராக வும் விழிசிட்டித் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையின் அதிபராகவும் (1932 — 1954) வலிவடக்குத் தமிழாசிரியர் சங்கத் தலைவராகவும் (1942 — 1946) மிகுந்த திறமையுடன் அவராற் றிய சேவைகளாற் கவரப்பட்டு நாமெல்லாம் அவரைப் பெயர் சுட்டாது தலைவர் எனவே அறிப்பிட்டு வந்தோம்.

எங்கள் தலைவரவர்களுக்கு அக்குராப் பியாசம் செய்து வைத்தவர்கள் அவர்களுடைய தாய் மாமனூராகியக் கணபதி சட்டம்பியாரவர்கள். ஆரம்பக்கல்வியைக் காசிச்சட்டம்பியாரிடத்திலும் பின்பு சிறிது காலம் சின்னத்துக்கம் ஐயர் அவர்களிடத்திலும் கற்றறபின் சன்னதுகம் அ. குமாரசுவாயிப் புலவரவர்களிடம் கல்வி கற்றுப் பண்டிதராயினார்கள்.

எமக்கு வித்தியாரம்பம் செய்த வரும், 8ஆம் வகுப்புவரை தமிழும் சமயமும் சற்பித்தவரும் பண்டிதர் அவர்களே. 6ஆம் வகுப்பில் எழுத்தியல், இடையியல், உரியியல் என்பனவும், 8ஆம் வகுப்பில் புணரியல் களும் படித்தோம். 6ஆம் வகுப்பில் இலக்கிய பாடமாகத் திருவாகலூரடிகள் புராணம் மண்சுமந்த சருக்கம் படித்தோம். அப்போதே ஆசிரியர் அவர்கள் புராணம் வாசிக்கும் பயிற்சியை அளித்து வந்தார். சமயபாட நேரத்திலே தேவாரபண்களைத் தாளத்துடன் படிக்கப் பயிற்றினார். இனிய மெட்டுக்களிற் புதிய கீர்த்தனங்களையும் இயற்றிச் சொல்லித்தந்தார்.

சென்னை, காஞ்சிபுரம் மெய்கண்டாராதீனப் பண்ணிகைப் புலவர் பி. ஏ. எஸ் இராசசேகரன் அவர்களிடம் பண்ணிசைப் பயிற்சி பெற்றுத் திருமுறைப் பண்ணிசை மணிகள் நால்வர் இக் கிராமத்திலே திகழ்வதற்கு அத்திவாரமிட்ட பெருமை எங்கள் ஆசிரியர் அவர்களையே சாரும். எங்கள் ஆசிரியர் அவர்களிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள் கற்றுப் பண்டிதர்கள் பாலபண்டிதர்கள். ஆசிரியர்கள் ஆயினேர் பலராவர்.

1912 முதல் 1928 வரை இராப் பாடசாலை நடாத்தி வந்தார். திரு ஆசிரியர் அவர்களது வளவில் விளாவபான தலைவாயில் இருந்தது. அத் தலைவாயிலில் வேதனம் பெருமளவு வகுப்பு நடாத்துவதனம் பெருமளவு வகுப்பு நடாத்துவதனம் பொன்னம்பஸம், திரு. இ. நமசிவாயம் ஆசிரியரின் தமையனர் சுப்பிரமணியம், பண்ணூலை பிரமழீ ப. இரத்தின சாமிக் கருக்கள், அளவெட்டி திரு. க. முத்தையா, திரு வே சுங்கரப்பிளை ஆசிரியர் என்போர் பண்டிதரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார்கள். இவர்கள் பண்டிதர் களாகவும், செய்யுள் இயற்றுதலில் வல்லவர்களாகவும், புராணங்களுக்கு உரை சொல்லும் திறமைக்கவர்களாகவும், தமிழ் அறிஞர் களாகவும் விளங்கினர். இவர்களிற் பட்டங்கள்எதுவும் பெருத்திருயேன் நகூலிகிப் புராணந்துக்கு உரை எழுதுந் துணிபைத் தந்தவை பண்டிதர் அவர்களிடம் பெற்ற கஸ்ரியும் பண்டிதர்களின் சூழ்விற் பிறந்து வளர்ந்தமையாற் பெற்ற கேள்வியுமேயாம்.

1988 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் ஒரு நாள் [இரவு] 7 மணியளவில் ஆசிரியர் அவர்களிடம் போயிருந்தேன் அப்பொழுது அவர் ஒரு சாய்மணைக் கதிரையிற் சாய்ந்திருந்தார். பேரன் ஒரு கொப்பியும் பெண்சிலும் வைத்துக் கொண்டு நின்றான். மெலியோர் வலியு விரவலரை அஞ்சார் என்று தொடங்கும் நன்னெறிக் செய்யுள் படிப்பிக்கப்பட்டது. ஆசிரியர் பாட்டைச் சொல்லப் பேரன் அதனைக் கொப்பியில் எழுதிக் கொண்டான். உரையும் கூறி விளக்கமும் கொடுத்தார். கேள்விகள் கேட்டு உரையைத் தெளிவு படுத்தினார். ஆசிரியருக்கு அப்போது

[நடாரா விஸா கூட்டிய நாணய சுங்கத்தில் 82-07-81 இல் ஆற்றிய இரங்கலுமர.]

கண்பார்வை மிகக் குறைந்து விட்டது. பேரன் செய்யுளைச் சரியாக எழுதினுடைய என்பதை அறிவதற்காகச் செய்யுளைத் திருப்பி வாசிக்கும்படி சொன்னார். பையன் சரியாக வாசித்தான். இதற்கிடையில் நான் வந்திருப்பதை மகள் சொன்னமையால் பேரனை ஓரிடத்திற் போயிருந்து செய்யுளை மனனம் செய்யும் படி கூறிவிட்டு என்னுடன் சிறிது நேரம் அளவளாவினார்கள். வயசமுதிர்ந்து நோய்வாய்ப்பட்டுக் கண்பார்வை குறைந்த நேரத்திலும் மாணவருக்குக் கல்லிழையுட்டுந் திறனும் ஞாபக சக்கியும் குறையவில்லை என்பதற்கு இது சான்றூருகும்.

ஆசிரியர் அவர்கள் தமது பிள்ளைகளை நல்ல முறையில் வளர்த்தார்கள். ஆகவே பிள்ளைகளும் நல்ல வர்களாகவும் வல்லவர்களாகவும் திகழ்கின்றனர். முத்தமகன் மகன் தந்தக்காற்றுமுதனி இவன் தந்தை என்னேற்றான் கொல்லெனுந் பொல் என்ற திருக்குறட்பாவுக்கு இலக்கியமாக விளங்குகின்றார். மற்றைய மக்களும் தந்தையாரை எவ்வளவு அன்போடும், பரிவோடும், கவனத்தோடும் [பேணி] வந்தார்களென்பதை நான் நன்கு அறிவேன்.

ஆசிரியர் அவர்கள் செய்யுள் இயற்றுவதில் வல்லவர்கள். வாழ்த்துப்பாக்கள், வந்தேபோராப்பாக்கள் முதலியன் பாடுவிப்பதற்காகப் பல ஊர்களிலிருந்தும் பலர் அவரைத் தேடி வந்தனர்.

88 ஆண்டுகள் இப்புவலகில் வாழ்ந்து இணையற்ற சேவைகள் பலபுரிந்து, ஆதிரை நட்சத்திரதினத்தில் அமலன் அடியெய்திய ஆசிரியர் அவர்களின் நினைவென்றும் எம்முள்ளத்தில் நிலவும் என்பது உறுதி.

அப்பா எனும் தெய்வம்

ஓஸ்பது வயதுச்
சிறுவ ஞெருவனுக்குக்
தலைக்கு எண்ணெய்
இடுவதென்றால் ஒரே
வெறுப்பு. கிழமை
நாள்களிலே கப்பிவிட்டாலும் சனிக்கிழமை
சாலைகளில் அவன்
தப்பிக் கொள்வதென்
பது அரிது. அவன்

க. உமாமகேஸ்வரன்

தந்கை இடது உள்ளங் கையில்
எண்ணெயை எடுத்துக் கொண்டு
வந்து விடவார். அன்றாம் ஓர் சனிக்
கிழமை. கையில் எண்ணெயடன்
வந்க கந்கை ‘இதென்னடா தலைப்
பெயன் காலைய தண்ணறுங் வானம்
ப்ரோவிருக்கிறதே உன்தலை’ என்றார்.
பையனுச்சு ஏதோ விளங்கியது
மாதிரியும் விளங்காத மாதிரியும்

ஒருமயக்கம். ஆனால்
அந்தத்தொடர் அவனுக்குப் பிடித்து
விட்டது. எண்ணெய் இடப்படு
வதை அவன் மறந்து
விட்டான். ‘என் என்பா சொன்னீர்கள்’ என்று கதை
கேட்கும் ஆர்வது

தோடு உட்கார்ந்துவிட்டான்
“கார்காலத்தில் — ஆவணி புரட்டாதி மாசங்களில் — முதன்முகற்
பெய்த மழையால் நனைந்த நிலம்
போல உன் தலை எண்ணெய் பட்டதும் காட்சி தருகிறதடா” என்றார் தந்கை. பையனுக்கு ஏதோ ஒரு கவர்ச்சி அந்தத் தொடரிற்
பிறந்துவிட்டது. ‘இது எங்கே வரு

கிறது' என்று கேட்டான். 'இரு முருகாற்றுப் படை என்றெனு நால் அதிலே வருகிறது' என்றார் கந்தை. 'அதை நான் படிக்கவேண்டும்'—இது பையன். தந்தை சிரித்தார். 'இப்போது உன்னால் இதைப் படிக்க இயலாது; கஷ்டம், ஆனால் அந்தப் பாடல் எப்படி வந்ததென்று ஒரு கதை சொல்கிறேன்' என்று நங்கீரர் சிறையிருந்த கதையைச் சொன்னார். எண்ணென்று இட்டுக் கொள்ள தத்யங்கிச் சனிக்கிழமை என்றெனு நானே வாரத்தில் இருக்கக் கூடா தென்று நினைத்த பையன் அன்றி விருந்து சனிக்கிழமைகள் எப்போது வரும் என்று எதிர்பார்க்க ஆரம் பித்துவிட்டான். சனிக்கிழமைகாலையில் 'ஏன் இன்னும் எண்ணென்று இட்டு வில்லை' என்று கேட்கவும் ஆரம் பித்து விட்டான். அந்தச் சிறுவன் வேறுயாருமல்லன். நானேதான். எதையும் சுவையாகச் சொல்லி இரசிக்கக் கூடியதில் அப்பாவுக்கு நிகர் அப்பாதான். அதே வேளையிற் பெரிய நூல்களைக் கூடப்படிக்க வேண்டும் என்று சிறுவரும் ஆர்வ முற்றத்தக்க வகையில் அறிமுகம் செய்து வைப்பதில் அவர்கள் போற் பிறிதொருவரை நாங்கள் கண்டதில்லை.

பிறந்தநாள் கொண்டாடுவ தென்பது நாங்கள் அறியாதது. ஆனால் எங்கள் பிறந்த நாள்களில் [தொவது] ஒரு புத்தகம் எமது வயசுக்கும் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஏற்றதாக வழங்குவது அப்பாவின் வழக்கம். மேமாதம் ஐந்தாம் தேதி களில் அப்படி அவர் எனக்கு வழங்கிய புத்தகங்களை இன்று பார்க்கும் போது படிமுறையில் அவர் தேர்ந்து வழங்கிய பாங்கை எப்படிப் பாராட்டுவ தென்று தெரியாமல் திகைக்கிறேன்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனம் எனது கைவநற்றிந்தன் ஓன்றை ஒலிபரப்பியது. ஒலிபரப்புக்கு மறுசினம் அப்பாவிடம் சென்றேன். எடுக்க எடுப்பிடைபே “என்ன, இல்லவே இல்லையோ” என்றார். எனக்கை எதுவும் புரியவில்லை. உரையில் இல்லவேஇல்லை என்ற கொடர் இடம் பெற்று விட்டதென்பது தேரிய வங்கசு. வேடிக்கைபாக உடம்படி மெய்யின் உங்கு கொள்ள வாயார் என்றேன்; தீட்டிய மரச்சிலையே கூர்பார்க்கேன். அப்பா சிரித்தார். “சொல்லைப் பிரிபார்ப்பைபாம்” என்றார். விழிக்கத் தொடர்க்கிவிட்டேன்.

கொல்காப்பிய விதியை அந்தசரித்தாலும் இல்லை + ஏ என்பது இல்லையே அல்லது இல்லவே எனவநுமேயன்றி இல்லவே என வருதற்கிடமில்லை. அப்படியானால் நில மொழி இஸ்ஸ ஆதல் வேண்டும். இஸ்ஸ என்பதைரு சொல் இல்லை. எனவே இஸ்ஸயேயில்லை என்பது தான் சரியான தொடர் இப்படி நான் எண்ணியாத நினைவுகளத்து விருந்து நன்வுக்கத்துக்குவர அப்பாவன் குரல் இல்லையேயன்னது இயற்றுகை என்று ஒலித்தது. எந்த விடயத்தையும் நுனித்து நோக்குபவர் அவர்

பால பண்டிதத் தேர்வுக் கத்தோற்ற வேண்டும். படிப்பதற்குப் புத்தகங்களைக் கேட்டுக் கொட்டு அப்பாவின் புத்தகக் குவி யவில் நான் தேடிய புத்தகங்கள் இல்லை. படிக்கவென்று நூல்களைக் கேட்போருக்கு நூல்களை உதவவேண்டு மென்பது அவர்கொள்கை. கொடுக்க புத்தகங்களிற் பல கிரும் பியதில்லை. ஆனால் அத்துறித்து அவர் கவலைப்பட்டதேயில்லை எனக்கு நூல்களைப் பட்டதும் இரவல் கொடுத்த நூல்களைப் பெற்றுத்தருமாறு வற்குறுத்

தத் தொடங்கினேன். அப்பா புக்தகம் இரவல் பெற்ற தம் மாணவர் ஒருவரிடஞ் சென்று. நூலைத் திருப்பிச்சொடுத்த அந்த மாணவர் பரிட்சை முடிந்ததும் கிருப்பிக் தரவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்து விட்டார். புக்தகத்தை என்னிடம் தந்து டடித்து முடிந்ததும் திருப்பிக் கொடு என்றார் அப்பா. எனக்கு ஒரே ஆத்சீரப். அப்பாவின் புக்தகம். திருப்பிக் கொடுப்பதாவது; கொடுப்பதில்லை எனத் தீர்மானித்து விட்டேன்.

பரிட்சை முடிந்தது. புத்தகத்தை அலுமார்யுள் வைத்து விட்டேன். தீவிரன்று ஒரு நாள்

'கொண்டுவா அந்தப் புத்தகத்தை' என்றார் அப்பா. 'அது எங்கள் புத்தகந்தானே' என மெல்ல முன் கினேன். அதை அப்பா காதில் வாங்கிக்கொள்ளவேயில்லை. நூலை அனுப்பிவிட்டார் 'அந்த மனுஷர் எதோ இந்த நூலுக்கு ஆசைப்படு கிறோர். வேண்டு மென்றால் நீடியாரு புதிய புத்தகத்தை வாங்கு' என அந்த விடயத்துக்கு அந்தளவில் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டார் அப்பா.

பிறிதொரு சம்பவம். நாலடியார் படிக்க வேண்டும். நூலில்லை அப்பா தம்மாணவர் ஒருவரிட மிருந்து நூலை இரவல் பெற்றுத் தந்தார். நூலைத் தொலைத்து விட்டேன். 'அதே பதிப்புப் பிரதியொன்றை வாங்கி உரியவரிடம் சேர்த்துவிடு' என்றார் அப்பா.

அந்த நூலுக்காக நான் படாத சிரமப் பில்லை. நாலடியாருக்கு வந்த மிகச் சிறந்த பதிப்பு அது. இந்தியா சென்ற நண்பர்களிடமும் சொல்லி வைத்தேன். மூர்மார்க்டிலுள்ள பழைய நூல் விற்பனை நிலையங்களிலும் இல்லை யென்று கையை விரித்துவிட்டார்கள். அடிக்கடி அப்பா 'கொடுத்துவிட்டாயா, கொடுத்து விட்டாயா' என்று கேட்டுக் கொண்டே இருப்பார். மறைவதற்கு ஒரு மாதத்துக்குமுன்பும் கேட்டார். "இல்லை"யன்றதும் 'நீ என்னைப் பிச்கிகிப் போட்டாய்' என்று "வருந்தினார். நூலை இரவலாக உபகரித்த அந்த மாணவரும் மறைந்துவிட்டார். ஒரேயொரு பதிப்போடு நின்றுவிட்ட அந்த நூல் இனிக் கிடைத்தாலும் எப்படி எங்கே அனுப்பி அப்பாவைத் திருப்பி செய்வது என்று தெரியாமல் தின்றிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

கலாரசனையில் அப்பாவுக்கு நிகர் அப்பாதான். கர்நாடக சங்கீதத்தில் அவருக்கு அளவு கடந்த பிரேரணை. மதுரை மணிஜீயர், M. D. இராமநாதன் மிகமிகப் பிடிக்கும். பாலமூரளியின் மேதா விலாசத்தைப்பெரிதும் இரசிப்பார். பிடிச்சாதது கோவிந்தராஜன் பாட்டு. எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாளில் 500 இசைக்கட்டுக்கள் வரை அப்பா வைத்தி நந்தார். எத்தனையோ அதிகாலைகளிற் சித்துர் சுப்பிரமணியபிள்ளை க்ருபால் வாலகலாதா என்று கர்ஜிக்கும் ஒன்னேட்டே திடுக்குற்றுக்கண் விழித்திருக்கிறேன். அழுர்வராகங்கள் சில வற்றின் மீது அப்பாவுக்கு அளவிறந்த பிரியம். அவிர்த வாஹினி, சுத்தபங்காளா, முதலிப சிலராகங்களை அவர் மிகமிக ரசிப்பார். ஶ்ரீராமபாதமா, ராமபத்தி சாம்ராஜ்யம் முதலிய சில அழுர்வராக கீர்த்தனைகள் அவர் பாடக் கேட்பது அற்புதமானதொரு அநுபவம். அவ்வப்போது நல்லநல்ல மெட்டுக் களிற் கீர்த்தனங்களையும் எழுதி வைப்பார்.

அவர் பாட்டியற்றுவதைக் காண்பது பிறிதொரு சுவையான அநுபவம். பாட்டியற்ற வேண்டுமென்றால் இராச்சாப்பாட்டை சற்று முன்னதாகவே முடித்துக் கொண்டு படுக்கைக்குச் சென்று விடுவார். தலையைக்கடியிற் காகிதங்களும் ‘வயலட்’ பென் சிலும் பொடிடப்பிடும் தயாராக இந்துகும் கத்தரிப்பு நிறத்தில் ஏனே அப்பாவுக்கொரேமோகம். பேனைக் கிடும் மையுங்கூட அதே நிறந்தான். இந்த நிறத்திலுள்ள மோகம் இறுதி வரை குறையவில்லை. தலைமாட்டில் தணிந்து எரியும் ‘அரிக்கன்’ விளக்கொன்றிருக்கும். குறட்டை விட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்

அப்பா திடுரென்று எழுவார். தலைமாட்டில் உள்ள விளக்கைத் தூண்டுவார். காதிதத்தையும் பென்சிலையும் எடுத்துக் கொள்வார். சில பாடல்களை எழுதுவார்: மறுபடி தூங்க ஆரம்பித்து விடுவார். பிராகு திடுரென்று விழித்துக் கொள்வார்; எழுதுவார். இப்படிப் பொழுது விடுவதற்குள் சிலதடவை நடக்கும். விடந்ததும் பாடல்கள் தயாராக இருக்கும். ‘பிரதி செய்து கொடு’ என்று யாரிடமாவது கொடுத்து விடுவார்.

வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்து யாலயத்திற் பண்டிதமணியவர்களின் தக்ஷகாண்ட உரை அரங்கேரும். பண்டிதமணி அவர்கள் இவரே அன்றைய தினம் உரை சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். திரு. அ. பஞ்சாட்சரம் பண்டிதமணி அவர்களின் வேண்டுகோளைத் தெரியப்படுத்தினார். உரிய தினத்தன்று காலை பண்டிதமணி அவர்களின் தக்ஷகாண்ட உரைப் பிரதியை அப்பா புரட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். ‘பண்டிதமணியவர்களுக்குமுன் பயன் சொல்வதை ந்றதும் வியர்ச்க ஆரம்பித்து விட்டதோ? என்று வேடிக்கையாகக் கேட்டேன். அப்பா சிரித்துவிட்டு ‘இன்றைக்கு அரகேற்றம் பண்டிதமணியவர்களின் உரைக்கே தவிர நான் கூறும் உரைக்கல்ல’ என்றார்கள். அந்த விடையைக்கேட்டு நான்வியந்ததைவிட அன்று மாலைவைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் நான் அடைந்த வியப்புத்தான் பெரிது. அன்று காலையில் மட்டும் ஏதோ புத்தகத்தை வைத்துப் பரட்டியவர் மாலையிற் பண்டிதமணி அவர்களின் உரையை அப்படியே கூறி அங்கர்றிய போது பண்டிதமணி அவர்கள் நயந்து வியந்த காட்சி இன்னும் என் கண்முன் நிற்கிறது.

அப்பாவின் திருத்தம் பெற்ற பின் எந்தவிடயமும் பளிச்சென்று பத்தரை மாற்றுத் தங்கமாய் ஒளிரும்:

தனில்மேதைத் தக்ஷி னு மூர்த்தி யின் நினைவுமலர் அச்சாகிறது. காங்கேயன் துறை சந்திரா அச்சகத் திலேயே தங்கி இரண்டே நாள் களில் அடிக்கு முடிக்க மலரது. இரண்டாவது நாள் தக்ஷினாமூர்த் தியின் படம் அச்சாகிக் கொண்டிருக்கிறது. படத்தின் கீழை வெண்பாவின் ஈற்றடி அமைப்பில் ஓரடி அமைக்க எண்ணினேன். இறந்தாலும் வாழ்வார் இவர் என ஓரடி அமைத்து அச்சிடும்படி கொடுத் தேன். நாதஸ்வரவித்துவான் சிதம் பரநாதன் காரில் வீடு திரும்பி வேண். சிதம்பர நாதனுக்கு ஒரே குஷி “வாத்தியார் படத்துக் கீழே தம்பி ஒவரி போட்டிருக்கிறார். சோக்கான வரி” எனக் குதா கலித்தார். போட்ட வரியைச் சொல்லென்றார் அப்பா; சொன்னேன். இறந்துமிற வாதார் இவர் என்று போட்டிருக்க வேண்டும் உடனே போய்மாற்றுங்கள் என்றார். காரிலே திரும்பி நூற்றுக்குமேல் அச்சாகிவிட்ட படங்களை ஒதுக்கி விட்டு அப்பாவின் திருத்தத்துடன் புதிகாக அச்சிட்டோம். அப்பாவின் திருத்தத்தை முந்திய தொடருடன் இணைத்து நோக்கும்போது தான் அவர் வாயாற் பெறுந்திருத்தத்தின் அழகும் அழுத்தமும் புலப்படும்.

ஒருமுறை வெநுகஸ் தலத்தில் எழுந்தருளும் முருகன்மீது சிலவெண் பாக்கள் பாடினேன். ஒன்றின் ஈற்றடி உருசு மோயாதுளாம் என்றமைந்து விட்டது. படிக்குப்பார்த்த அப்பா வெநுகஸ் வெண்பாக்கள் மிகநன்று. எங்கள் பட்டடைக்கு இழுக்கு வரு மோ என்று தான் அச்சம். உருகு

+ கோயா தளையென்? இவ்விடத் தில் ஒரை குறைவது புலப்படால் ஸையா? உருகுமே ஓயா துளம் படித் துப்பார். ஒரைசை குறைந்துதான் காரணம் என்றெழுதியிருந்தார்.

ஆசிரியப் பயிற்சி முடிந்ததும் கிளிவெட்டி போக வேண்டுமென்று அரசாணை பிறந்தது. போகுக்கிணத் தன்று ‘போனதும் கடிதம் போடு’ என்று அப்பா அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். பஸ் பயணஞ் செய்யும் போது ‘கடிதம் போடு, கடி தம் போடு என்று அப்பா அடிக்கடி கூறியதுதான் நினைவிற்கூழன்றது. அதன் பயணக் மனசில் ஒரு பாடல் உருவாகியது. அது இது

யண்டு ஸ்கியத் தூது பகர்ந்தவர் வண்டி தூது வரளிகீக் காரதைக் கண்டு யான்களி வெட்டிகள்
டேனேத் துண்டுக் காகிதத் தூதுளிட் டேன்ரோ

இப்பாடலை ஒரு தபாஸ்டையில் எழுதித் துண்டுளிதூது எனத் தலைப்பும் இட்டு அனுப்பினேன். மறுதபாவிலேயே அப்பாவின் பதில் வந்தது.

கண்டேன் களிகொண்டேன்
கண்ணீர்வின் டேனினது
தண்டினயம் நன்கு கணவத்து
என்ற குறள் வெண்பாலை எழுகிக்
கண்டே ஜென்ற முதற் சீருக்
கடையாள மிட்டு, வினையால்ஜெயும்
பெயர் என்ற அடிக்குறிப்புந் தந்
திருந்தார். ஒருவரது பிழைகளைச்
கட்டிக்காட்டி அவர் திருச்தம்
பெற எத்துணை அவாவுவாரோ அத்
துணை, தகுதி கண்டு ஒருவரைப்
பாராட்டுவதற்கும் அப்பா அவாவிய
வண்ணமிருப்பார். அற்ப தகுதி
யாவது பெற்று இவர் பாராட்டுக்
குரியவராகி விடமாட்டாரா. அப்

படிப் பாராட்ட வாய்த்தால் மேலும் இவர் வளரத்துணை புரிந்த தாகி விடுமே என்றவாயிக் காந் திருப்பவர் அவர்.

அப்பாவுக்குச் சில வேளைகளிற் குழி பிறக்குவிடும். ‘டேய் தம்பி’ என்றழைப்பார்.

“புலவர் எப்படிக் கட்டளைக் கலித்துறைகளை வாய்விட்டுப் படிப் பார் என்று உணக்குத் தெரியுமே” என்றாலும் கேள்வி போடுவார். மறு கணம் புலவர் அவர்கள் கட்டளைக் கலித்துறையொன்றைப் பாடுவார். தொடர்ந்து யாப்பருங் கலக்காரிகை உதாரணச் செய்யுள்ளெல்லப்போர்க் கதக்கண்ணன் புலவர் பாணியில் ஒலிக்கும்.

“டேய்! வித்துவசிரோமணியின் காம்போதி இதுதான்” கந்தபுராணச் செய்யுள் ஒன்று வித்து வசிரோமணிபாணிக் காம்போதியில் ஒலிக்கும். தொடர்ந்து வித்து வசிரோமணி பாணி உரை.

“பெலி உருண்டையர் என்னெரு உரையாசிரியர். அவர் உரை சொல்லப்போகிறோர்” உரை ஆரம்பமாகும். விசேஷம் என்னவென்றால் முக்கடைப்பு உடையவரான பெலி உருண்டையர் போல வேறு மூக்கடைப்பு ஒனிகளுடன் அவர் பாணி உரை ஒலிக்கும். ஒருவரது குரவின் பாணியைப் பிரதிபலிக்கும் அவரது இந்த ஆற்றல் (mimicry) எங்களுக்குமட்டுமே தெரிந்த ஒன்று எத்துணை இன்பமான அநுபவம் அது.

கிளிவெட்டிக்குக் கலவித் திணைக்களம் என்னை அனுப்பி வைத்ததால் நான் அடைந்த பெரும்பேறு அப்பாவிடமிருந்து கடிதங்கள் பெற வாய்த்தது தான். வீட்டுக்கு அண்ணமயில் உள்ள பாடசாலையிற்

கற்பித்திருந்தால் இந்த அரிய பேற்றினே அல்லவா இழந்திருப்பேன். ஆனால் அவருக்கோ மகன் எங்கோ தொலை தூரத்தில் இருக்கிறுனே என்று கவலை. முதற்கடிதத் தின் தலைப்பில் அவர் எழுதி யபாடல் இது:

எங்கே நடத்துமோ

எங்கே கிடத்துமோ

எங்கே மிருத்துமோ என்றறியேன் -

கங்கைமலை

குடினான் கிளையிலே

தொந்தெடுமென நின்றுதடம்

ஆடினான் எங்கோன் அருள்.

தில்லை நடராஜர்மீது தான் அவருக்கு எவ்வளவு பத்தி. நாணயசங்கம் ஆரப்பித்தபோது அதற்குப் பெயர் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டது கேட்குமுன் அவர்வாயின்றும் வந்த பெயர் நடராஜவிலாச ஐக்கிய நாணயசங்கம் என்பதுதான்.

பெய்யாஸம் பொய்யாஸம் ஆற்றி
நூற்பிற

செய்யாஸம் செய்யாஸம் நன்று

இதிலேயுள்ள மையீற்றுப் பதங்கள் நான்கிறகும் சொல், லிக்கணம் கூறு. கீழ்க்கோடிட்ட பதம் முத்தியம். இது 72. 03. 02 இல் யான் பெற்ற கடிதம்

ஆறுநாள் விடாமலை பொழிந்தால் அதைப் பிடிகையாக வைத்துக் கொண்டு கந்தபுராணச் செய்யுள் ஒன்றுக்கு அருமையான விளக்கந்தந்து விடுவார். கடிதங்களிற் கூட ஏற்ற சந்தர்ப்பங்களை வருவித்துக் கொண்டு எத்துணை அக்கறையோடு எப்படியெல்லாம் கற்பித்தார் அவர் என்று இன்று நினைத்துப் பார்த்து உருகுகிறேன்.

அப்பாவுக்குப் பிள்ளைகள் நால் வர். யார்மீது அவர் அதிகம் அன்பு

செலுத்தினார் என்று அவர்களில் யாருக்குமே தெரியாது. ஒவ்வொரு வருந் தம்மீது தான் அப்பா அதி கம் அன்பு வைத்திருக்கிறார் என்று நினைக்கும் படியிருந்தது அவர் அன்பு செலுத்திய பாங்கு. அன்பு செலுத்துவதைக் கலையாக - யோகமாகப் பயின்றிருந்த அரிய மனிதர் அவர்.

அப்பாவுக்கு எப்போதாவது அழுர்வமாகக் கோபம் வரும். ஒரு உதாரணம்:

இனி எனக்குக் கடிதம் எழுதும் போது மெல்லிய சிறிய துண்டு களிலே இரண்டு பக்கமும் கிறிக் கிழித்து அனுப்ப வேண்டாம் காகிதம் தேவையானால் அனுப்புகிறேன். இன்று வந்த கடிதம் வாசிக்க முடியவில்லை. கண் சரியில்லை. கண் ணைடி யும் சரியில்லை. என்ன செய்வது.

மூப்பென்பதொன்றில்லை; பின்னேயன்பதொன்றில்லை; மரணமென்பதொன்றில்லை; இளமை சாக்ஷத மானது; நாம் அமரத்துவம் எய்திய வர்கள் என்ற நினைவுடன் கல்வி செல்வம் என்பவற்றை எய்த இடை த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ வந்துஶ ஸதா த்வமேவ | யருது முயலவேண்டும்.

மரணம் எந்தக் கணமும் எமை நெருங்கலாம். தலைமயிரிற் பிடித்து முந்துச் செல்லக் காத்திருக்கிறான் காலன் என்ற நினைவுடன் அன்றாரி வாமென்னாது - அறஞ்செய விரும்ப வேண்டும்.

**அஜராமரவத்மாஜி தியாமஷ் ச சித்யேத் ।
ஸ்ரீந் இந் கோப ஸ்த்ரா பர்மாசரேத ॥**

— இவை அப்பா அடிக்கடி கூறும் அறிவுரைகள்.

நீயே என் தாய்; நீயே என் தந்தை; நீயே என் சுற்றம்; நீயே என் தோழன்; நீயே என் வித்தை; நீயே என் பெறலருந்திரு: அனைத்தும் நீயே; நீயே என் தேவதேவன்.

என்ற பொருள் தரும் கலோகம் ஒன்றைச் சொல்லி உருவது அப்பாவின் வழக்கம். அப்பா எனும் தெய்வத்தை நினைக்கும் போதெல்லாம் அச் கலோகம்தான் என் நினைவில் எழுகிறது.

த்வமேவ வியா ஦்ரவிண் த்வமேவ த்வமேவ சுங் மம ஦ேவதேவ ॥

விரும்பித் தொழுவார் வினைப்பிறவி வேரை
அரும்ப விடாதறுக்கும் ஜியா — சுரும்பார்க்கும்
கொந்தலர்பூங் கொன்றையாய் கோவிற் கடவையாய்
பத்தமறுத் தாழ்க பரிந்து.

நகுலேச்சரத் திருவிரட்டை மணிமாலை : ५

பண்டிதர் சி. கதிரிப்பிள்ளை

இனிச் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது?

நீண்டதொரு வரிசை நிற்கிறது. உப்புப் பளிக்காக உலோவும் மனிதரது வாடையே வீசாத வரிசையாது. வரிசையிலே நிர்ப்பவை யத்தையும் சொற்கள். ஆம்! பதங்கள்தாம் வரிசையாக நின்று பரிசாபமாகக் கொஞ்சகின்றன; “என் வைத்தி! எனை வைத்தி!” என இடையிடையே நின் றிரந்து வேண்டுகின்றன. எடுத் தாணியும் ஏந்திய கையராய் மகா வித்துவான் ரூவர் வீர் ரிருக்கிறார். தம்மைப் பார்த்துப் பல்லிலிக்கும் பதங்களை நேரக்கி “இனி வைப்பாம்! எனி வைப்பாம்! பொறுத்திடுமின்! பொறுத்திடுமின் என்று கையமர்த்திவிட்டு, ஒருக்கணப் போதுக்குள் அளவிலாத கவிதைகளை எழுதிக் குவிக்கு விடுகிறார் அவர். மகாவித்துவான் மீனாக்ஷிந்தரம்பிள்ளையின் கவித்துவத்திலீடுபட்ட கவிஞர் ஒருவரின் கற்பண்தான் இது:

“எனைவைத்தி எனைவைத்தி எனப்பதங்கள்
இடையிடையின் றிரந்து வேண்ட
இனிவைப்பாம் இனிவைப்பாம் பொறுத்திடுமின்
பொறுத்திடுமின் என்று கூறி
நினைவுற்ற ஒருகடிகைக் களவில்கவித்
தொடை தொடுத்து நிமலர் பூணப்
புனைவுற்ற மீனாக்ஷி சந்தரவள்
ஓலைப்போல்வார் புவியில் யாரே.”

துரையப்பாபிள்ளையை நினைக்கும் போதெல்லாம் இந்தப் பாடல் எனது நினைவுக்கு வருவதுண்டு. பிள்ளையவர்களுது பாடல்களைப் படித்தவர்களுக்கு, “எனைவைத்தி! எனைவைத்தி!” என உரந்து வேண்டிச்தான் பதங்கள் அவர் பாடல்களிலே இடம் பிடித்தனவோ என்று என்னத் தோன்றுவதில் வியப்பிக்கலை.

இன்றைய கவிஞர்கள் கவிதை என்ற பெயரிலே படைத்துகிறும் பாலீஸில், நின்று. நிதானித்து உவை முடியாது தின்றுவோருக்குச் சிந்தனைக் கோலை எத்தகைய சுமளிக்கும் என்பதைச் சொல்லித் தெரியவைக்க முடியாது; சுவைத்துத்தான் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய விதைகளுள் என்னை மிகக் கவர்ந்தவை தெரஸ் மஞ்சரிப் பாக்கள். ஒவ்வொரு பதமும் ஒவ்வொரு நீசீ மொழியைப் பொருளாகக் கொண்டிருக்கும் அந்தக்காலத்திலே இளைஞர் முதல் முக்கியோர்வரை ஒவ்வொருவர் வாயிலும் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தனவ. ஒருவகையில் எனக்கும் அவருக்கு மிடையிற் பிணைப்பு ஏற்படக் காரணமானவையும் இந்தப் பாக்கள்தாம்.

நாவலர் காவிய பாடசாலையிலே சுன்னாகம் ஸ்ரீமத் அ. குமாரகவாமிப் புவர் அவர்களிடம் நான் பாடங் கேட்டுவந்த சமயமாது. வாரத்தின் முதல் நாளிலே நாவலர் பாடசாலைக்குச் சென்றால் வாரத்தின் இறுதி நாளிலேதான் திருப்புவது வழக்கம். செல்லும்போதும் திருப்பும்போதும் நடைதான். தெல்லிப்பழைச் சந்திக்கு அண்மையிலே — தமது வீட்டின் தலைவாயிலிலே — பிள்ளையவர்கள் நிற்பார்கள். யான் அவரிடம் படித் தடிதா அதற்கு முன் படிகியதோ கிடையாது. இருப்பினும் ஏனே என்மீது அவருக்குத் தனியானதொரு அன்பு. சற்று நேரம் உறையாடிய பின்தான் மேலே செல்ல அனுமதிப்பார். சம்பாஷணை அநேகமாக அவ்வப்போது அவரியற்றிய புதிய பாடல்களைப் பற்றியதாகத்தானிருக்கும். தாமியற்றிய கவிதைகளைச் சொல்லி அதன் மெட்டையும் பாடிக் காண்பித்து விட்டிப் பதினாறு வகைப் பையனுன் என்னைப் படிக்கச்செய்து கேட்பதில் அவருக்குச் தணியாத ஆவல். தமது புதிய கவிதைகளை விழாக்களிலே உரங்கேற்ற நேரம்போதெல்லாம் நான்தான் அவைகளைப் படிக்க வேண்டும் என்று அவர் வற்புறுத்தியதால், விழாக்கள் சிலவற்றில் அவர் கவிதைகளை நான் டடித்ததுண்டு. விழா ஆரம்பிப்பதற்குச் சிலமணி நேரத்துக்கு முன்பாகப் பல முறை ஒத்திகை பார்த்துக்கொள்வதென்பது அவருடைய வழக்கமான படிக்கம். தமது பாணியிற் கவிதை பாடப்படுகின்ற தெள்ற திருப்தி ஏற்படும்வரை அவர் ஓயவே மாட்டார்.

பிள்ளைவர்களின் பதங்களைப் படிக்கும்போது அண்ணுமலை ரெட்டியாரின் காவடிச் சிந்து நினைவிற்கு வராமற் போகாது. அத்துணை எதுகை மோனைச் சிறப்பு மிக்கவை அவை.

“காகம் பண்ணி காரடி — ஓர் துண்டைக் கவ்வி மிகு சோரம்
ஆகக் கொஞ்ச நேரம் — மரமொன்றில்
ஆற அதன் பாரம்
சோகமுறும் நரியொன்றின் கண்ணிற் படச்
குழந்து முகல்துதி அந்நரி செய்திடக்
காகம் பெருமையுற்றே சத்தம் பண்ணிடக்
கவ்வுண்ட துண்டதன் வாயினின்றுங் கெடக்
துண்டதே நரி துண்ட தைடுத்
துண்டதே என்று பண்டைக்கதைடுண்டு..”

என்பது போன்ற எத்தனையோ பகுதிகளை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் காட்டலாம். ஆனால் இது வெறுங் கட்டுரையாயிற்றே. பாவலரின் பாணி

மீற பாடிக்காட்ட முடியாதபொது, எடுத்துக்காட்டி என்ன பயன் என்ற ஆதங்கந்தான் ஏற்படுகிறது.

இந்தணைக் கோலையில் இடம் பெறும் துரைச்சிறியர் வழங்கு என்ற கட்டுக்காரியிலே பிள்ளையவர்களது வாழ்க்கை, தொண்டு, கவிதைகள், சிரிக்குத் தக் கருத்துக்கள், கவிதாசக்கு என்பவற்றைப் பற்றிய எனது கண்ணேடுத்துக்கூட தெளிவுபடுத்திவிட்டேன். அதே நூலின் இலைப்பு மலரிலே யான் அவர் பேரிற் சொன்ன பாடல்கள் சிலவற்றை இன்னத்துள்ளார்கள். அங்கும் பிள்ளையவர்களைப்பற்றி என் மன்னிலே பக்கமயாகப் பதிந்திருந்தனவந்தெய்வலாம் சொல்லியிருக்கின்றேன். இந்தணைக்கும்மேலே சொங்குதந்து ஒன்றே ஒன்றுதான் எஞ்சியிருந்தது. பிள்ளையவர்களின் கவிதைகளைத் தமிழுலகம் தக்கபடி மதித்து வரவேற்கவில்லையே என்ற குறைதான் அது.

அன்னமயில், கொழும்புப் பல்கலைக்கழக வளாகக்கில் இருந்து என்னைச் சந்திக்க வந்ததாகக் கூறிய ஒருவர் துரையப்பாபிள்ளை பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டார். எனக்கு வியப்பாக இருந்தது. துரையப்பாபிள்ளையற்றிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதுவதற்காகவே விவரங்கள் தேவைப்படுவதாக வந்தவர் தெரிவித்தார். கண்கெட்ட பிறகுதான் சூரிய நமஸ்காரமா? என்று கேட்கத் தோன்றினாலும் துரையப்பாபிள்ளையின் உழைப்பின்பொலிவிலை; போகாது என்ற மகிழ்வும் பிறக்கத்தான் செய்தது. எனது மனித்து எத்தனகயதென்பதைத் துரையப்பாபிள்ளையோடு நேரிலே மழுசிக்கார்கள் தான் உணர்ந்துகொள்ள முடியும்; இனிச் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது?

அறமேய குருவென்கோ அன்றமரர் கடைந்தெடுத்த
அபிரித மென்ன

நந்வார்ந்த கவிபாடுங் கவியென்கோ வந்தடுத்த
நன்மா ஞக்கர்க்

நந்வார் இருள்நீக்கு முதயகு ரியனென்கோ
உலகி வென்றும்

நந்வாத புகழுடைய துரையப்ப பிள்ளையுனை
பெண்சொல் கேளே.

[நூலாசிரியர்: பாவனி துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டுமிஹா மஸர்]

தீர்த்த நகூல முனிவர்க்குப் புண்முகம் தீர்த்தருளி
தீர்த்த சுரிகுழல் மங்கைக்கு மாழுமுகம் மாற்றிவைத்தாய்
தீர்த்தாக சிகாங்கூடி ஓயனிதுயர் போக்கல் உனக்கரிதோ
தீர்த்த நடந்துநாற் கள்ளட்கி தீர்த்தம் அமைத்தவனே.

நாள்தேவைக்காரர் திருவிரட்டை மணிமாலை : 12.

தமிழ்ப் பிழை தவிர்!

பொ- இருபதி

[என்பது வயது நிரம்பிய பண்டிதரை நான் சந்தித்தபொழுது வீட்டிற்கு ஏன்மையிலிருந்த ஒலைக்கொட்டிலிற் சாய்மலைக் கதிரையில் அமர்ந்திருந்தார். ஆர்வத்துடன் வரவேற்று உரையாடினார். பண்டிதர் அவர்கள் பல ஆண்டுகள் விழிசிட்டிச் சிவஞான வித்தியாசாலையிற் தலைமை ஆசிரியராக இருந்து கல்வி பயிற்றி இளைப்பாறியார். சிறந்த கல்வி மாண். பாவலர் துரையப்பா பிள்ளையின் உற்ற நண்பர். குமாரசவாமிப் புலவர் பற்றி அவர் கூறியிவற்றை அவரது வாய்மொழியாகவே இங்கு தொகுத்துத் தருவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.]

எனது தந்தையாருக்கு இரு அண் பிள்ளைகள். நானும் எனது தமையனாரும். அண்ணரைக் கந்த ரோடை ஆங்கிலப் பாடசாலைக்கு அனுப்பினார்கள். எனக்குத் தமிழ்க் கல்வி பயிற்றவேண்டும் என்பது தந்தையாரின் ஆசை. 1909 ஆம் ஆண்டு நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு நான் சென்ற பொழுது எனக்கு வயச் பதினாறு. நான் போய்ச் சேர்ந்தபொழுது புலவர் இருக்கவில்லை. தல மாத்தி ரைக்காக இந்தியாவிற்குச் சென் றிருந்தார். அவர் வரும்வரை நாவலர் வித்தியாசாலை முகாமையாள ரும் நாவலரின் பெறுமகனுமாகிய கைலாசபிள்ளை அவர்களே வகுப்புக் களை நடத்திவந்தார்.

சில காலங்கு செல்லப் புலவர் திரும்பி வந்துவிட்டார். புலவர் படிப்பில் வனு கவனம். நன்கு படிக் கக்கூடிய பிள்ளைகளிற் பிரியமாக இருப்பார். படிக்காமல் விளையாட்டு விடுபவர்களை அவருக்குப் பிடிக்காது. பாடங்களை நன்கு விளங்கப்படுத் துவதுடன் எத்தனை தடவை கேட்டாலும் சலிக்காமற் சொல்லி கொடுப்பார். இலக்கண இலக்கியத் தில் எந்தக் கேள்வி கேட்டாலும் சட்டென்று மறுமொழி கூறிவிடுவார். ஆனால் தெரியாவிட்டால் சமாளிக்க மாட்டார். ‘தெரியவில்லை நாளைக் குப் பார்த்துக்கொண்டு வந்து சொல்லுகிறேன்’ என்று கூறுவார்.

புலவர் பிழை விடுபவர்களிற் கவனமாக இருப்பார், வேறு யாரா

வது பிழை விட்டாற்கூட அவரது
மனத்தில் உறுத்திக்கொண்டே
இருக்கும். மிகுந்த வருத்தப்படுவார்.

ஒரு சமயம் 1911 என்று நினைக்
கிறேன். எனகு வீட்டிற்கு அருகிலுள்ள விழிச்டி ஞானவைவர்
கோயில் கந்தபுராணப் படிப்பிற்கு
அவரை அரைத்து வந்தென். அன்று
தெல்லிப்பழை திரிபாஷா பண்டிதர்,
கொக்குவிற் கந்தப்பு, நவாவித் தம்
பையா, புலவரின் மாணவரும், பிர
பல கதாப்பிரசங்கியுமான மாணிக்
கத்தியாகராச பண்டிதர் ஆகிரோ
ரும் வந்திருந்தனர். ‘பத்துப் பாடல்
களுக்கு மட்டுமே உரை கூறுவேன்’
என்ற நிபந்தனையுடன்தான் புலவர்
புராண படனத்தைத் தொடங்கி
ஞர். பத்துப் பாடல்களுக்கும் உரை
கூறி முடிந்ததும் உரையின் அருமை
யாற் கவரப்பட்ட புன்னைக்கட்டு
வன் நடராசைபர் ‘நாம் இன்னும்
சில பாடல்களுக்கு உரை கூறுவேண்டும்’ என்று கேட்டுக்கொண்டார்.
உடனே புலவர் நகைச்சுவையாக
‘நாம் இருப்பது புன்னைக்கட்டுவன்
தானே. நாளைக்கு வீட்டிற்கு வாரும்
கூறுவேன்’ என்று கூறிவிட்டு அமர்ந்தார். அடுத்துக் கிரிபாஷாபண்டிதர்
புராண படனஞ் செய்ய ஆரப்பித்
தார். அவர் தமிழ், ஆங்கிலம், சம்ஸ்கிருதம் என்ற மூன்றும் தெரிந்த
வர். புராணபடனம் நடந்துகொண்
திருந்தது. புலவர் அமர்ந்திருந்து
கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். வள்ளியம்மை திருமணப் படலத்திலே
ஒரு பாடல் வந்தது.

“காந்தள் போலிய கரத்தினீர்
யானைய்த கணையால்
பாய்ந்த சோரியும் பெருமுழக்
குறு பருவாயும்
ஒய்ந்த புண்படு மேனியுமாகியோர்
ஒருத்தல்
போந்த தோவிவண் புகலுதிர்
புகலுதிர் என்றுள்”

இப்பாடலுக்கு உரை சொல்
விக்கொண்டுவந்த பண்டிதர் ஓர்ந்த
புண்படு மேனியுமாகி என்ற இடத்
தில் ஓர்ந்த என்ற பெயரெச்சுக்கை
விணையெச்சமாகக் கூறி அதற்கு விணை
முதல் காட்டவேண்டும் எமன்பதற்
காக நடை ஒய்ந்த என்று எடுத்து
நடை என்றை விணைமுதலாகக்
கூறினார். கேட்டுக்கொண் டிருந்த
புலவர் இவேசாகச் சிரித்தார். மறு
நாள் பாடசாலையில் ‘என்னவாம்
திரிபாஷா பண்டிதர் ஒய்ந்த என்
பது விணையெச்சமாட்டா?’ என்று
கேட்டு வருத்தத்துடன் சிரித்தார்.
அதன் பின்னர் ஒரு மூன்று மாத
காலம்வரை இந்நிகழ்ச்சி அவர்
மனசை உறுத்திக்கொண்டே இருந்தது. அடிக்கடி இதனைக் கூறுவார்;
வருந்துவார்.

நாவலர் வித்தியாசாலைத் தரும
பரிபாலகர் கைலாசபிள்ளை இந்திய
வரலாறு கற்பிப்பதற்கு பயிற்றப்
பட்ட ஆசிரியர் ஒருவரை அர்த்த
வேண்டும் என்று நினைத்து ஒருவரை
நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைத்தி
ருந்தார். கைலாசபிள்ளையின் அலு
வலகம் உள்ளே இருந்தது புலவ
ரின் காவிய பாடசாலை வாயிலடி
யிலேதான் நடைபெறும். பயிற்றப்
பட்ட ஆசிரியர்கள் எப்படிக் கல்வி
பயிற்றுகிறார்கள் என்று பார்ப்ப
தற்குப் புலவருக்கு ஓர் ஆசை. வந்த
வரை வகுப்பினுள் அழைத்து ஆசை
னம் கொடுத்தார். அப்பொழுது
புலவர் சீவகசிந்தாமணி படிப்பித்
துக்கொண்டிருந்தார். எங்களைப்
பார்த்து ஒரு புத்தகத்தை வந்த
ஆசிரியரிடம் கொடுக்கும்படி கூறினார். நாங்கள் படித்துக்கொண்டிருந்து

தது நாமகள் இலம்பகத்திற் பின் வரும் பாடல்,

“தார்ப்பொலி தருமதத்தன்
தக்கவா றுரைப்பக்குன்றிற்
கார்த்தை விளக்கிட்டன்ன
கடிகமழ் குவளைப்பைந்தார்
போர்த்ததன் னகலமெல்லாம்
பொள்ளென வியர்த்துப்
பொங்கி
நீர்க்கடன் மகரப்பேழ்வாய்
மதனன்மற் றிதணைச்சொன்
ஞன்.

எங்களைப் பரீட்சை பண்ணும் படி ஆசிரியரிடம் புலவர் கேட்டுக் கொண்டார். ஆசிரியருக்குச் சாதாரணமான இப்பாடலே விளங்க வில்லை. தட்டுத் தடுமாறி இதுல் என்ன உவமானம் என்று கேட்டார். நாங்கள் ‘கார்த்திலக விளக்கிட்டன்னே’ என்ற உவமையை விளக்கினாலோம். அதன்பின் அவர் ஒன்றும் கேட்கவில்லை. பாடல் விளங்கினால்தானே கேள்வி கேட்கலாம். அவருக்கு உடலெல்லாம் வியர்த்துவிட்டது. புலவர் ‘உடனே’ ‘அப்பநீங்கள் மனேஜரிடம்தானே வந்தீர்கள். உள்ளே இருப்பார் போங்கள்’ என்று கூறி அனுப்பிவிட்டார்.

வித்துவான் சிவானந்தையர் புலவரின் பழைய மாணவர். பிற காலத்தில் எனை புலவர், அவருடன் அகிசுரவில்லை. அவர் இடையிடையே புலவரிடம் வருவார். சில சமயங்களில் அவருக்குக் கதிரை போடும்படி புலவர் கூறுவார். சில வேளைகளில் ஒன்றும் பேசாது இருந்துவிடுவார். ஒருநாள் சிலானந்தையர் வந்தபொழுது கம்பராமாயனப் பாடம் நடந்துகொண்டிருந்தது. புலவர் ஜயரிடம் ஒரு பாடலைக் கொடுத்து எழுவர்ய்ய பயனிலை கூறும்படி கேட்டுக்கொண்

டார். நாட்டுப் படலத்தில் வரும் தினை மயக்கப் பாடல் அது.

“குற்றபாகு கொழிப்பவர்-

கோணைறி
கற்றிலாத கருங்கண் நுளைச்சியர்
முற்றில் ஆர முகந்து தம்முன்
நிலிற
சிற்றில் கோவிச் சிதறிய முத
தமே”

இப்பாடலில் கோணைறி என்பதிற் கோள் என்பதற்குக் கொள் எப்படுவது என்று பொருள். சிவானந்தையர் கோளாறு எனக் குயுக்கியாகப் பொருள் கொண்டார். புலவர் ‘பயனிலை எங்கே?’ என்று கேட்டார் சிவானந்தையர் தடுமாறினார். உடனே புலவர் சமாளித்துக் கொண்டு ‘அப்ப ஜயா வரப் போகுதே? சரி வாருங்கோ?’ என்று கூறிவிட்டார்.

பிழை விடக்கூடாது என்பதிற் புலவர் மிகுந்த கவனமுடையவர். தமது மாணுக்கர்களுக்கு அவர் வற புறுத்திக் கூறுவது ம் இதுவே. புலவர் புராணப் படிப்பிற்குச் செல்லும் பொழுது என்னையும் அழைத்துச் செல்வார். ஒருநாள் என்னையும் இன்னைரு மாணவனையும் புராணம் படித்துப் பொருள் சொல்வதற்குக் கல்லாக்கட்டுவனுக்கு அழைத்துச் சென்றார். போகும் வழியிலேயே எம்மைக்கொண்டு அப்புராணப் பகுதியைப் படிக்கவைத்துப் பொருளும் சொல்ல வைத்துவிட்டார். நாம் சரியாகச் சொல்கிறோமா என்பதை ஒத்திகை பார்ப்பதே அவரது நோக்கம். அங்கும் புராணம் படிக்குமுன் பல தடவை பிழை விடக்கூடாது என்று கூறித்தான் அகன்றார். அவர் அடிக்கடி ‘பிழை விடக்கூடாது’ என்று கூறுவது இன்றும் என்மன சில உறுத்திக்கொண்டே இருக்கி

நது. புலவருடைய மெந்தனூர் சமீபத்தில் என்னைச் சந்தித்தபொழுது ‘நீங்கள் என் ஒரு புத்தகமும் எழுதாது இருக்கின்றீர்கள்?’ என்று கேட்டுவிட்டு, ‘உங்களை என் தந்தையார்தான் பாழாக்கிவிட்டார். அவர் அடிக்கடி பிழை விடக்கூடாது என்று கூறிக்கூறி உங்களுக்குத் தன் னம்பிக்கையே இல்லாமற் போய் விட்டது’ என்று நகைச்சவையாகக் கூறினார்.

அக்காலத்தில் யாழ் ப்பாண மெங்கும் நாடகங்கள் நடக்கும். இந்தியாவிலிருந்து நாடகக் குழுக்கள் வந்து முகாமிடும். அவர்கள் நாடக விளம்பரத் தாள்களைத் தெருவிலே வீசிவிட்டுச் செல்வார்கள். புலவர் அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்து எங்களுக்கு இலக்கணப் பாடம் நடத்துவார். அவற்றிற் பிழைகள் ஏராளமாக இருப்பதால் ‘மணற் சோற்றிற் கல்லாய்வ

தென்றாலும் இதிலும் இலக்கணம் படிக்கலாம்’ என்று கூறுவார்.

புலவர் எனது படிப்பில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தினார். பண்டிதர் தேர்விற் சித்தியெய்திய பின் நான் பாடசாலை க்குப் போகாது விட்ட பொழுது அவர் ஒருநாள் எனது வீட்டிற்கேவந்துவிட்டார். என்னைத் தொடர்ந்து படிக்கும்படி வற்புறுத் திக் கூறிவிட்டுத்தான் அகன்றார்.

நான் வண்ணைர்பண்ணையிற் சைவம் ஒருவரின் வீட்டிலே தங்கி யிருந்து படித்தேன். பிற்காலத்திற் புதை வண்டியிற் போய் வந்தது முன்டு. பாடசாலை முடிந்த பின் புலவருடன் சேர்ந்து மல்லாகம்வரை நடந்து வரும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. வழி முழுவதும் பாடம் சொல்லிக் கொண்டும் பாடல் இயற்றிக்கொண்டும் வந்தார் புலவர். புலவருடன் ஒருநாள் நடந்து வந்தாலே பல பாடங்கள் கற்றுவிடலாம்.

தன்றி : சங்கமம் - செப். ஜூ. 1974

மேலான சொன்மல ராலுஜை யர்ச்சிக்க வேண்டுகிறேன்
கீலால மாமதி கொன்றை புனைந்த கிளர்ச்சடையாய்
தோலாலன மாமறை இன்னமுங் காணைச் சுடர்க்கொழுந்தே
நாலாம் முனிவர்க்கு ஞானத்தைக் காட்டிய நற்குருவே.

வாமத் திருமுகமும் வண்டரள மென்னகையும்
தாமக் கருங்குழலுஞ் சார்ந்தமைந்து — வாமத்தின்
கண்ணமர்ந்த தேவியுடன் கண்டுதொழுக் கூர்மைதருங்
கண்ணிரண்டு வேண்டுகின்றேன் காண்.

நடுவேஷ்சரத் திருவிரட்டை மனிமாலை : 14, 9.

கவிதைக் கதம்பம்

தொண்டை நாட்டின் சிறப்பு

51-07-10

சீர்மலி சிற்றம் பலமிருந் தாற்குத் திருத்தொண்டு
 புரிந்தவே ளாளர்
 நார்மலி வணிகற் குரைத்தசொற் றவறின் நவைவரு
 நமக்கென அஞ்சிப்
 பேர்மலி யுயிரைத் திரண்மா நீத்துப் பிறங்கிய
 வாய்மையைக் காத்த
 பார்மலி புகழாற் றனிப்பெரு முதன்மை படைத்தது
 தொண்டை நன் ஞடு.

விழிசிட்டி Dr. கா. பொன்னையா

38-05-14

அறிஞர்புகழ் யாழ்ப்பாணத் தரசர்வயித் தியசாலீக்
 கதிப ஞகிச்
 சிறியரிவர் பெரியரிவர் செல்வமுளா ஸிலரென்னுஞ்
 செவ்வி நோக்கா
 துறுசமய நாடாதங் கெவருறினுந் துலைநாப்போல்
 உருற்று நோன்பன்
 பொறுமைநிறை குணதிலகன் பொன்னையா வெனுநாமம்
 பொருந்துங் கோமாள்

மேனைட்டு வயித்யமுறை தானுயந்து தமிழறிஞர்
 வியக்கும் வண்ணம்
 தானைட்டித் தனதுமதி நுண்மையினாற் பிணியோட்டித்
 தயங்கு வென்றித்
 தானைட்டித் தூயமனத் துதித்திடுமன் பெனுந்தொடரைச்
 சொலுநோ யாளர்
 பானைட்டித் திசைகளெலா மிசைநாட்டி யுதிக்குமொரு
 பரிதி போல்வாள்.

திருவாளர் சு. நடேசபிள்ளை

பொலம்பூத்த கொன்றைவளர் புதுமதிய மணிமுடியிற்
 புனீந்த மேலோன்
 நலம்பூத்த கமலமல ரடிமறவாத் தொல்குடியில்
 நன்னூங் கோமான்
 வலம்பூத்த அரசரிய வீற்றிருந்த வாழ்க்கையினுள்
 வாக்கின் வல்லான்
 நிலம்பூத்த புகழுடையான் ஸ்ரீராம நாதனெனு
 நீர்மை யானே.
 அங்கவற்கு மருகோனுய் ஆன்றமைந்த கேள்வியினுள்
 அறிஞர் போற்றுந்
 திங்களென வளர்மதியான் தேவருண வெணச்சிறந்த
 தீம்பர சங்கம்
 எங்குமிகப் பொழிந்திடுவோன் இகபரங்கள் தருநெறியே
 என்று நாடும்
 துங்கமுறுங் கடைப்பிடியான் தூயதமி மாங்கிலநாற்
 றறையும் வல்லான்.
 என்னரிய அரசாங்க மாசபையி னங்கத்வம்
 எய்தி யென்றும்
 கண்ணியமார் தேசநலங் கருதிவளர் தொண் டுபுரி
 கடப்பா டுற்றேன்
 புண்ணியமார் தருவித்யா லயபரிபா லனமன்பிற்
 புரியுஞ் சீமான்
 நன்னூசுகு ணங்களெலாம் நன்கமைந்த நடேசபிள்ளை
 நாமத் தோனே.

கந்தையா வைத்தியநாதன்

தேவாரப் பாடல்பெறுந் திருக்கேதீச் சரமகிமை
 சிறந்தே யோங்கத்
 தேவாதி தேவர்திருப் பணிச்சபையிற் றலைதாங்கி
 சேவை செய்வான்
 நாவார அவன்புகழே புகன்றுபுகன் றுளத்தூய்மை
 நன்னீ அன்பே
 ஒவாச்சேர் கந்தையா வயித்தியநா தப்பெயராய்
 உணர்வின் மிக்கோய்
 நன்னெறிசேர் சமயநிலை நன்குணர்ந்த பேரறிஞர்
 நயந்து மேவும்
 சென்னையினிற் சித்தாந்த மாநாட்டுத் தலைவராய்த்
 திகழ்ந்த மேலோய்
 பொன்னைய தமிழ்க்கலையும் பண்பாடும் மிகவளரப்
 புனித சேவை
 இந்திலத்திற் புரிந்தினிது வாழியென இறைவனடி
 ஏத்து வோமே.

திருமுருக கிருபாநந்தவாரி

சீரியசெம் பொன்வாரி வழங்கியருந் தமிழ்வளர்த்த தென்றைட் டென்றும் வாரிவளங் குன்றுத சென்னை நகர் வாழ்ந்திடுவாய் மதிவல்லோயே தேரரிய திருப்புகழின் அழுதமே திருமுருக கிருபா நந்த வாரியே உபந்யாச வாரிபெருக் கிடுமுகிலே வருக மாதோ.

தமிழ்ச்சேவை புரிபரிசும் தமிழ்க்கலையாய்ந் திடுமியல்பும் சமயம் வாய்ப்பிற்
றமிழ்கவியாத் திடுசதுருந் தமிழ்ச்சைவையைப் பலர்நுகருந்
தன்மை வேண்டி
தமிழ்க்கிணிய கட்டுரைகள் வரைமாண்புந் தனிவாய்ந்த
தகுதி யால்நீ
தமிழ்க்கடலிற் படிந்துதமிழ் மயமானு யென்னுமது
சாலு மன்றே.

செந்தமிழ்க்காப் பியநயங்கள் திரட்டியரைத் திடுநல்லைச்
செப்பு வோமோ
சந்தமுறுந் திருப்புகழ்கள் சதியுடனே திடுசதுரைச்
சாற்று வோமோ
நந்தமது மனங்கவரும் பிரசங்க நடையழகை
நவிலு வோமோ
எந்தவகை யினிற்புகழ்வோம் எங்குமொளி பரப்பியநின்
னிருஞ்சிர் தானே.

சைவமெனும் பயிர்வளரத் தமிழென்னும் செஞ்சாலி
தழைத்தே யோங்க
உயவரிய புறச்சமயக் களைகழியக் கருளையெனும்
ஹந்தெ டுப்ப
வையமெலாம் அஞ்ஞானத் திமிரமற மழைபொழியும்
மங்கு வேந்
மெய்ந்நலனும் பல்வளனும் பெறுகவென இறையருளை
வேண்டு வோமே.

திருவாளர் க. ச. அருணாந்தி

தென்னிலங்கை வடபகுதிப் பிரதமவித் யாதரிசி யாகித் தெய்வக் கன்னிநறுந் தமிழினைடாங் கிலக்கல்வி நிதமோம்புங் கடமை பூண்டோன் மன்னியசங் கிதசபை தாபித்தே தலைவருய் மன்ப தைக்கண் அங்குதைன் விருத்திசெய்தோன் அருணாந்தி யெனுநாமத் தறிஞ ரேமே.

அடலரவக் குழுபுனைந்த அரண்முன்னாள் இமயமலை அரைய வீன்ற
மடமயிலை மணந்திடுங்காற் தென்பகுதி சமப்படுத்தும் வண்ணம் சென்ற
குடமுனிபோ லாங்கணையும் கூர்ந்தமதிப் புலமையினைய் குவல யத்தில்
மிடலரசர் பணிபுரிவார் விதியிதுவென் ஒற்றாம் விடையீ வோமே.

திரு. அ. சந்திரசேகரம்

நல்லகலை யறிவுட்டி நற்கணமாம் பணிபூட்டி
நல்லார் அன்பாம்
சொல்லரிய தொடரீட்டித் துயரமெனும் பிணியோட்டித்
தூய கல்வி
வல்லவர்முன் னிருத்தியநின் னப்பனுக்குக் கைம்மாரு
வைய மீதே
எல்லவரு முளமகிழ்ந்தே 'என்னேற்றான் கொல்' லெனுஞ்சொல்
இயம்ப வைத்தாய்

மருவுமதி நுண்மையினைய் வடபகுதி வித்தியா
தரிசி யாக
ஒருசிலயாண் டிங்குற்றுப் யாழுவப்பத் தலைக்கூடி
உள்ள எம்மைப்
பிரிதல்நினைந் தயர்கின்றேம் கன்றசலும் புனிற்றுவிற்
பேதுற் ரேமால்
'பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை'யெனு முதுரையின்
பெருமை கண்டோம்.

ஸ்ரீமான் வை. துரைசுவாமி

சைவவித்தி யாவிருத்திச் சங்கந் தன்னிற்
தலைவனை யிருந்துதமிழ் மொழியினேடு
தெய்வமறை ஆகமங்கள் புகலுஞ் சைவத்
திருநெறியை மிகவளர்த்த தேசக் தொண்டன்
செய்யதமிழ் ஆங்கிலநாற் றிறமை வாய்ந்தோன்
திங்களெனப் பொலிவதனம் மலர்ந்த சீரான்
துய்யநிறை பொறையாதிச் சுகுண சிலன்
துரைசாமி யெனுநாமத் துரைவல் லோனே.

பிரமணி தி. சதாசிவ ஐயர்

சதாசிவைய ரெனும்பெயராய் தண்ணளியன் பருள்கை சார்ந்த தூயோய்
சதாசிவனை யருச்சிக்குந் தகைமையினைய் தன்னலமே சற்று மெண்ணைய்
பிதாவுனக்குச் செயுநன்றி பிழையாது புரிந்துவைத்த பெருமை யோர்ந்து
பிதாவினுக்குச் செயுநன்றி யிழைத்தனையா விப்பேறு பெற்றார் யாரே.

உதவி - ஒரு விளக்கம்

சி. கதிரிப்பிள்ளை

(இங்காரிய தலையராகவிருக்கிறார்)

ஸ்ரீகிருஷ்ண.

தெல்லிப்பிள்ளை

—

பெரியோர்களைல்லாம் மற்றவர்களு
டைய உதவியை நாடியிருக்கின்றனர்.
திருக்குறள், நாலடியார் முதலிய நூல்
களிலே இந்த உதவி விதந்து சொல்லப்
படுகிறது.

சுந்தரமூர்த்தி சவாயிகள் தாம் விரும்
பிய பரவையாரை அடைவதற்குச் சிவனு
டைய உதவியை நாடுகிறார்:

பெரியோர் தம்முடியிரை இழந்தும்
பிறர்க்கு உதவுகின்றார்கள்.

வெந்நாரு மென்பு விருத்திரனுக் காவுதவிக்
தன்னு ருமிரவிட்ட தன்மைதனைக் கேட்டிலையோ

மேலும்

என்னுலு மோருதவி யாதொருவன்
யார்க்கெனினுந்
தன்னுல் முடிவதெனிற் ருனே முடித்தல்
துலை

ந ஹி ஸுஸ்ய ஸிஹஸ்ய பிவிஶன்தி ஸுஸே ஸு஗ா:

அதாவது, எனக்குக் கிடைக்க வேண்டியது கிடைக்குந்தானே என்ற காட்டிலே
வாயை மூடிக்கொண்டு உறங்கிக் கிடக்கிற
ஒங்கத்தின் வாயிலே மிருகங்கள் தாமாகப்
போய் விழமாட்டா என்பது.

ஒரு கருமத்தைச் சாதிப்பதற்கு உதவி
யும் முயற்சியும் அவசியம்.

உதவி கேட்பார் இல்லையானால் உதவி
செய்வாரும் இலராவர் இலக்கியங்களிலி
ருந்தும் வழக்கிலிருந்தும் உதவி என்ற
பதத்தை நீக்கிவிடலாம்.

89726

ARCHIVES

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

University of Jaffna

89726

Library

ARCHIVES

